Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVI Nr. 4156
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
19 februarie 1958

FREZE UNIVERSALE ROMÎNEȘTI

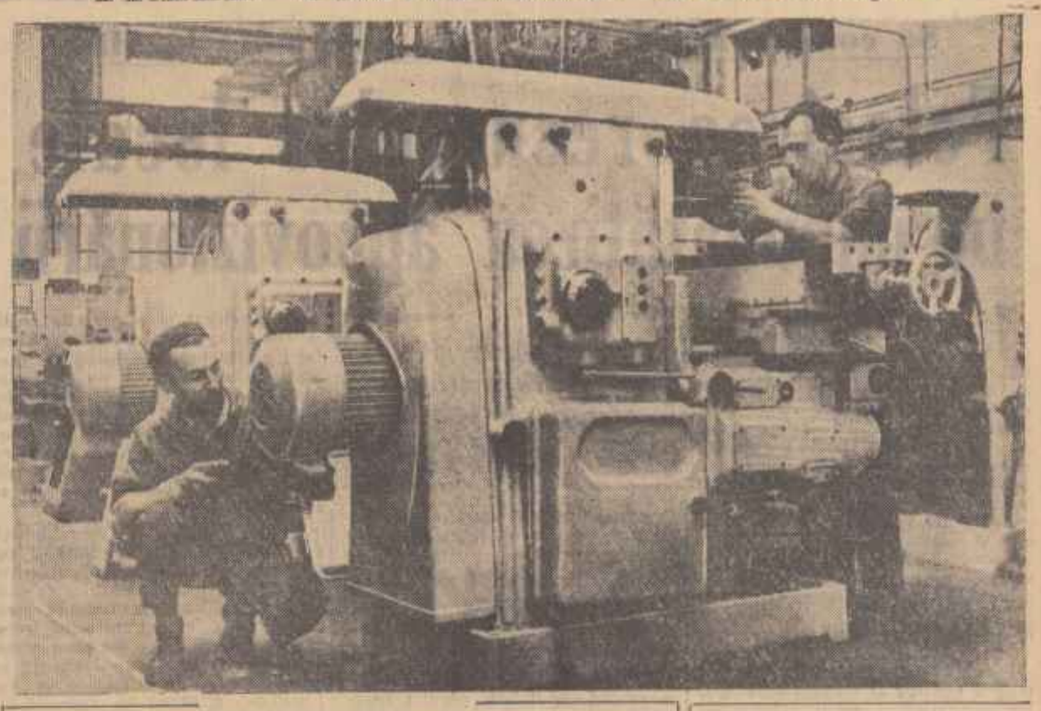

Marca uzinelor „Iosif Rangheț" din Arad este azi bine cunoscută și apreciată. Mașinile-unelte fabricate în cadrul acestei importante unități a industriei metalurgice înzestrează cu tehnică nouă numeroase întreprinderi din țară. Printre acestea se numără și frezele universale care se produc aici în serie.

În clișeu: Monterii Octavian Deac și Gh. Musteață execută un ultim control asupra montajului făcut la una din frezele universale.

Foto: MIHAI POPESCU

2 MARTIE 1958 — Țara se pregătește de alegeri

Președintele gospodăriei colective

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Oricine știe că a conduce cu pricepere o gospodărie, chiar cînd aceasta nu numără decît 4—5 ha. de pămînt, nu e un lucru prea ușor. Cu atît mai greu i-a venit la început lui Petru Popescu să conducă o gospodărie ce se întinde pe sute de hectare. Ce e drept, cînd colectiviștii din Jiana Mare l-au ales președinte al gospodăriei lor colective, au ținut seama tocmai de priceperea lui, de spiritul de inițiativă și chibzuiala-sa gospodărească. Și Petru Popescu nu le-a înșelat așteptările. Condusă cu pricepere, gospodăria lor colectivă, mică la început, s-a dezvoltat, a înflorit de la an la an. În prezent, colectiva din Jiana Mare numără de 4 ori mai mulți membri decît la înființare și se situează printre gospodăriile fruntașe din raionul Vînju Mare.

De altfel, marele merit al președintelui a constat în aceea că a văzut în dezvoltarea averii obștești principala cale spre ridicarea bunăstării colectiviștilor. Astfel, numai fermele zootehnice le-au adus colectiviștilor în anul care a trecut venituri de peste 220.000 lei. Datorită acestui fapt, în afară de cantitățile mari de produse, colectiviștilor le-a revenit pentru fiecare zi-muncă cîte 11 lei. Îndrumați de președinte, colectiviștii și-au propus ca în acest an să mărească fermele de animale. Ei și-au și cumpărat 10 vaci, iar în scurtă vreme vor mai cumpăra 200 oi și 10 scroafe.

Dar Petru Popescu s-a dovedit în același timp și un vrednic gospodar al treburilor obștești. Ca deputat în sfatul popular comunal, el a pus umărul ori de cîte ori a fost nevoie. Fie că era vorba de renovarea localului pentru căminul cultural, de repararea școlilor, de construcția unui pod, sau orice altă lucrare gospodărească, prin munca sa entuziastă el a constituit un exemplu însuflețitor pentru toți locuitorii din sat. Apreciindu-i vrednicia și priceperea cetățenii din circumscripția electorală comunală nr. 15 l-au propus din nou drept candidat al F.D.P. în alegerile de la 2 martie.

MAI SÎNT 11 ZILE PÎNĂ LA ALEGERI

In aceste zile în satul Măgurele

VĂLENII DE MUNTE (de la corespondentul nostru). — În satul Măgurele din raionul Telejen, pregătirile în vederea alegerilor de la 2 martie sînt în plină desfășurare. Alegătorii în acest sat au propus 34 de candidați comunali și 2 candidați raionali dintre oamenii cei mai destoinici, cum sînt St. Voicu, președintele întovărășirii din comună, colectivistul Ion Tănase, oficianta sanitară Vasilica Mitu, țăranul întovărășit Gh. Negoiță și alții. Candidații se întîlnesc cu cetățenii la Casa alegătorului plănuind noi lucrări de gospodărire în satul lor, printre care introducerea iluminatului electric, renovarea localului școlii, etc. Tot aici, alegătorii participă la diferite manifestări organizate în cinstea alegerilor. Astfel, de curînd, numeroși țărani muncitori au ascultat la Casa alegătorului conferința „Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat", ținută de candidatul St. Voicu.

A treia oară propus candidat

Pentru meritele deosebite în munca depusă în cadrul acțiunilor gospodărești întreprinse în cartierul gării Galați, pensionarul Constantin Urdăreanu a fost propus pentru a treia oară candidat al F.D.P. în circumscripția electorală orășenească 22 Galați.

În clișeu: Pensionarul Constantin Urdăreanu la o întîlnire cu alegătorii.

Foto: AGERPRES

Călătorind prin țară în preajma alegerilor

„Aici postul de emisiune"...

Prin telefon de la trimisul nostru

În fiecare seară, cei aproape 3.000 de abonați din orașul Făgăraș și din comunele învecinate — Beclean și Mîndra — aud cocoșii crainicului: „Aici postul de radio-emisiune al stației de radio-amplificare Făgăraș. Dragi ascultători, începem emisiunea noastră".

Un făgărășan cu care am intrat în vorbă, mi-a declarat că ascultă cu mare plăcere emisiunile închinate alegerilor de la 2 martie și mi-a sugerat să scriu despre acest lucru.

Iată-mă deci mandatarul unuia dintre cei 3000 de auditori. Misiunea încredințată îmi era agreabilă. În cîteva minute am și ajuns în studio, după ce am urcat cîteva zeci de trepte ale casei cu etaj din centru.

Aici o întîlnesc pe tovarășa Clara Löwy, redactoră și crainică în același timp.

Cu modestie ea caută să-mi explice că cei ce deservesc stația nu fac altceva decît să îndeplinească o datorie civică. Îi înțeleg și totuși mă interesez de munca lor.

Operatorul Ștefan Toca, un tînăr sfios și îndatoritor, îmi dă prilejul să ascult o emisiune. O coce sonoră se desprinde de pe bandă: „Brigada noastră artistică o să cînte în astă seară în cinstea a doi candidați: muncitoarea Gal Alexandra și inginerul Forst Ioan". Cîntecele lor răsună cioale. După aceeași ofrandă adusă celor doi candidați am mai ascultat și alte bucăți dar nu aș crea să mă refer numai la aceste mijloace tehnice. În studio pășesc zilnic zeci de persoane, ansambluri artistice de tot felul. Am întîlnit aci pe membrii brigăzii artistice a întreprinderilor economice locale repetînd. Pregătesc o scenă înfățișînd alegerile din trecut. Conu Fandele și conu Grigore (liberal și țărănist) își dispută întîietatea la roaderea ciolanului puterii. Făgărășenii cunosc pe propria lor piele efectele acestei dispute, căci orașul lor a fost mereu norocos și neluminat.

Acum în Făgăraș s-au amenajat multe străzi, există apă potabilă și aceasta nu-i lucru de puțină importanță. Oraș la poalele masivelor muntoși, cu nenumărate izvoare, nu avea apă nici să îndestuleze jumătate din cerințele populației. În cercetătarea gării s-au clădit pavilioane mari destinate muncitorilor din localitate.

În acest studio am mai aflat încă ceva. Ceva în legătură cu entuziasmul. Tehnicianul Gh. Bucătaru a lucrat 3 zile și 3 nopți pentru a pune la punct o stație de radioamplificare portativă necesară la întrunirile cetățenești. În jurul Clarei Löwy, o harnică activistă pe tărîmul muncii de agitație, s-a format un colectiv de crainici voluntari între care figurează muncitoarea Bălăceanu Buforica, profesorul Mihai Aprozeanu. Ea îi îndrumă și se bucură de rezultatele dobîndite.

În momentul cînd transmit aceste rînduri prin geamul clădirii Telefoanelor, odată cu briza de aer călduț ce pătrunde în interior aud megafoanele din centru: „Aici postul de emisiune...". Este ora 7 seara, mi-am zis. Să termin mai repede de transmis și să ascult emisiunea. Mă interesează ce noutăți mai sînt pe tărîmul electoral. Deocamdată parcă și eu făgărășean deși nu făcusem aici decît un stagiu de o zi.

CONST. SIRBU

Cînd și cetățenii pun umărul

ORADEA (de la corespondentul nostru). — O mare parte din lucrările de gospodărire a orașului efectuate în ultimul an, și multe alte realizări au fost înfăptuite cu ajutorul locuitorilor orașului, care prin munca voluntară prestată au reușit să economisească peste 300.000 lei, sumă ce a fost folosită pentru alte lucrări gospodărești. Din planurile întocmite în acest an reiese că lucrărilor de gospodărire a orașului li se va acorda în continuare însemnătatea cuvenită. Astfel, la sfîrșitul anului va fi dată în folosință parțial o nouă fabrică de pîine și una de sifoane, se va construi o școală nouă și se vor investi sume de bani însemnate pentru întreținerea și repararea școlilor existente. O lucrare de mai mare amploare va fi instalarea noii conducte de forță care va aduce o simțitoare îmbunătățire la alimentarea cu apă a orașului. De asemenea se vor continua lucrările la blocurile muncitorești începute anul trecut, care vor fi date în folosință.

La sfat cu alegătorii

ONEȘTI (de la corespondentul nostru). — Cetățenii orașului Onești, cel mai nou oraș din Moldova, s-au întîlnit cu candidații F.D.P. din circumscripțiile electorale orășenești, printre care se numără tov. Petre Gheorghe, director, Maria Comănoță, laborantă, Ion Googă, șofer, Dumitru Obrinteschi, mecanic la rafinăria nr. 10, Maria Cloșcă, laborantă la termocentrala Borzești, Petre Mitrolu, șeful secției comerciale a sfatului popular regional și alții.

Amintind realizările obținute pînă acum menite să schimbe înfățișarea fostei comune Onești, ca de pildă construcția centralei de termoficare a rafinăriei nr. 10, începerea construcției Combinatului de produse sodice, darea în folosință a peste 400 de apartamente în blocuri și a instalațiilor de alimentare cu apă și altele, alegătorii din Onești au făcut numeroase propuneri pentru dezvoltarea și mai bună gospodărire a orașului lor. Printre altele, propunerile alegătorilor s-au referit la înființarea unei școli medii, mărirea capacității fabricii de pîine, înființarea de noi unități comerciale de desfacere a bunurilor de consum și materialelor de construcții, îmbunătățirea aprovizionării populației, repartizarea de loturi pentru construcții de locuințe individuale, îmbunătățirea iluminatului public și altele.

Cu sprijinul candidatului

ODORHEI (de la corespondentul nostru). De mai multă vreme, în Lupeni din raionul Odorhei, moara nu mai funcționa din lipsa forței motrice. Sătenii erau nevoiți să bată cale de zeci de km pentru a-și măcina grîul.

Despre acest lucru au vorbit alegătorii din Lupeni cînd s-au întîlnit cu candidatul lor propus pentru alegerile de deputați în sfatul popular raional, tov. Gagyi Gabor, rugîndu-l să-i ajute să pună moara în funcțiune. A trecut doar o săptămînă de atunci și moara din Lupeni macină grînele țăranilor muncitori din comună. Cu sprijinul candidatului lor cei din Lupeni au reușit să obțină pentru moara din Lupeni motorul, curelele de transmisie și combustibilul necesar.

Cupa „2 martie"

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Consiliul orășenesc Constanța din cadrul Uniunii de Cultură Fizică și Sport organizează în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare o competiție la volei, atletism, tenis de masă și gimnastică dotată cu Cupa „2 martie".

AVANTAJE CONVINGĂTOARE

Aproape toți țăranii muncitori din Luduș s-au înscris în întovărășirea agricolă

Cu Adrian Zahan, președintele întovărășirii „Drumul lui Lenin" din hotarul de pește Mureș al Ludușului, am stat mai mult de vorbă. El mi-a povestit de munca din întovărășirea lor. Au lucrat din prima zi în comun. Au desființat haturile, au împărțit pămîntul în patru tarlale mari. Au arat cu tractoarele S.M.T. Au cărat mult gunoi pe cîmp, au semănat sămînță de bună calitate, au avut ajutorul agronomului Anca Cornelia, o fată inimoasă și pricepută. Au respectat regulile agrotehnice, asolamentele. Au ținut o evidență strictă. Au pus mînă de la mînă și au constituit un fond de bază din care au cumpărat o mașină de semănat porumb și una de prășit porumb. Au strîns în comun recolta. Au făcut media și au constatat că au 2004 kg. grîu la hectar (individualii au avut numai 1500).

Întovărășiții se adunau regulat în ședințe. La fiecare luna-două cîte o adunare generală în care dezbăteau diferite probleme. Și oamenii se simțeau bine laolaltă. Ei au hotărît de comun acord să lărgească fondul de bază—obștesc, cum îi spun ei — în care să depună 1 la sută din recoltă. Au mai depus la C.E.C. bani pentru a-și cumpăra o mașină de semănat grîu. Au hotărît să schimbe la bază tot grîul lor de sămînță, pe grîu „Odvoz", un soi foarte bun. Anul trecut au semănat un lugăr cu porumb hibrid, care a dat 4000 kg. Anul acesta vor putea semăna circa 10 ha. cu sămînță hibridă.

Președintele îmi răspunde la întrebările privind situația din Luduș. Întovărășirea lor s-a format greu. Cu chin — cum zice el. În martie 1955. Numai 17 familii cu 13 hectare de pămînt. Nu voiau toți oamenii să intre. După doi ani, însă, astă-vară, pe vremea secerei, intraseră 84 de familii, iar în ultimele cinci luni s-a înscris tot satul de pe hotar: 251 familii cu 290 ha. Adică să nu mint: au mai rămas în afară trei inși.

— De bună seamă că v-a fost greu ?!

— Da, de unde. Oamenii-s copii ca lubenița, pentru transformare (expresia asta — transformare — o auzi acum peste tot în raion). Așteaptă numai să vie să-l urnească careva din loc. Cum intram la vreunul, și-i ziceam: „No, hai mă, să stăm o țîră de vorbă", el de colo, știa că de ce venisem și răspundea: „No, hai mai bine să mîncăm ceva de prînz și apoi semnez. Am văzut eu rezultatele. Ele ne îndeamnă pe calea asta".

Așa s-a convins aproape tot satul. Acum lucrează cu toții laolaltă în întovărășire.

M. RADIAN

Punctul pe i

În unele întreprinderi controlul calității produselor se face superficial.

— Cine-i ?
— Ghici !...

Desen de GH. CHIRIAC

Scurte știri DE PE OGOARE

● **Terminînd reparațiile înainte de termen, mecanizatorii de la S.M.T. Ianca, raionul Filimon Sîrbu, au deplasat brigăzi de tractoare la gospodăriile colective din satele Plopu, Perișoru și Ianca, unde au început să execute arături pe suprafețele neogerite din toamnă.**

● **Pînă în prezent, mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat au executat arături pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de peste 15.000 ha. Cele mai mari suprafețe au fost arate în regiunile Constanța, București, Craiova, etc. În regiunea Constanța, bunăoară s-a arat o suprafață de peste 3.600 hectare.**

● **Stațiunile de mașini și tractoare Adjud, Ștefan cel Mare și Podul Turcului din regiunea Bacău au terminat reparația tractoarelor și mașinilor agricole necesare muncilor de primăvară.**

● *La gospodăria agricolă colectivă Comana din raionul Negru Vodă au fost terminate pînă la această dată toate pregătirile pentru muncile de primăvară. Întreg parcul de mașini și unelte agricole a fost reparat. Pentru însămînțările care vor începe în curînd membrii gospodăriei au selecționat 10.000 kg. orz, 12.000 kg. ovăz și 4.000 kg. mazăre. La cîmp au fost transportate 660 tone gunoi de grajd.*

● **Primii din regiunea Galați care au trecut la executarea arăturilor au fost membrii brigăzii pentru mecanizarea completă a lucrărilor pe 500 ha. de la gospodăria de stat Măicănești, condusă de brigadierul Ion Novac. În primele zile ei au arat peste 50 ha.**

● Mecanizatorii de la S.M.T. Hușî au anunțat că cele 43 tractoare, 83 pluguri, 23 semănători, 27 cultivatoare și celelalte utilaje agricole ale stațiunii au fost reparate, fiind gata să înceapă lucrul în cele 110 unități agricole socialiste cu care au încheiat contracte. Odată cu ei au terminat reparațiile și mecanizatorii de la S.M.T. Podul Iloaiei.

● **Membrii brigăzii legumicole de la gospodăria colectivă Dochia, regiunea Bacău, au început pregătirea răsadnițelor. O parte dintre legume au fost deja însămînțate în paturile calde.**

● În gospodăria de stat Dragalina, regiunea București, s-au organizat din toamna anului trecut cîteva brigăzi experimentale. Fiecare brigadă — după cum se știe — are sarcina să însămînțeze în primăvară 200 hectare cu porumb. De cîteva zile, membrii acestor brigăzi au ieșit să efectueze arături. Fruntașe în această acțiune sînt brigăzile conduse de Vasile Puișor și Marin Duță.

Înclinații nejustificate

În legătură cu orientarea planificării sortimentelor la „Postăvăria Română" din Capitală

Plină de interes e cercetarea planurilor unei întreprinderi la început de an. E interesant pentru că așa capeți perspectiva, deslușești activitatea ei viitoare. Asemenea incursiuni în lumea cifrelor și indicilor unei întreprinderi te conduc la concluzii din cele mai diverse.

Iată. Am fost nu de mult la fabrica „Postăvăria Română" din București. O întreprindere cu capacități de ordin mijlociu, cu excelente posibilități pentru producția stofelor fine. Am trecut prin secții și am văzut cum se țes stofele. Am deosebit în felul de lucru al muncitoarelor, în felul de a supraveghea războaiele, acea atenție pe care ți-o impune prețul mare al unei mici greșeli. Am fost la magazie și am pipăit baloturile de stofe frumos etichetate cu marca fabricii. Am fost și la „stofotecă", tot un fel de magazie și ea, dar o magazie-expoziție. Aici se păstrează mostre și cupoane din toate produsele fabricii — de la cele care au rămas doar simple încercări și modele și pînă la cele care au cunoscut producția de serie, s-au demodat apoi și au lăsat locul altora noi. Am întîrziat aici poate mai mult decît ar fi trebuit. Vizita la „stofotecă" mi-a sugerat ideea cercetării unor date mai noi și mai vechi în privința sortimentelor fabricii.

Evident numai cu ceea ce văzusem trecînd prin secții și pe la magazie, (deși erau lucruri certe, erau totuși chestiuni de moment) nu puteam să-mi dau seama dacă întreprinderea și-a lărgit sau își va lărgi sortimentele, ce fel de sortimente vor fi acestea, scumpe sau ieftine și care va fi proporția între ele.

Am solicitat concursul oamenilor de la planificare și producție. **Anul acesta la „Postăvăria Română" se prevede o creștere a producției de 23 la sută față de anul trecut. Prin urmare, piața va primi de aici cantități sporite de stofe și ținînd seama de profilul fabricii „Postăvăria Română", de stofe dintre cele fine. Gama sortimentelor cunoaște o lărgire prin noi articole și modele. În contractele încheiate cu bazele de desfacere ale comerțului figurează 16 articole noi create exclusiv pentru producția anului acesta.** Se disting dintre ele cele cinci articole pentru paltoane femei, două articole pentru rochii și încă alte cinci articole pentru perdesie fantezii. Producția ca atare nu este limitată doar la aceste articole. În gama sortimentelor se păstrează și articole mai vechi ce se fabrică aci de ani de zile și care și-au cîștigat un bun renume pe piața comercială (numeroase modele de camgarnuri bărbătești). Pînă la sfîrșitul anului, se preconizează punerea în producție a altor modele și articole noi.

Iată, așa dar, că la prima întrebare ce mi-o puseserm în timp ce cercetam rafturile „stofotecii" am găsit răspuns. Să vedem acum răspunsul la cealaltă întrebare.

Mi s-a întîmplat adesea, fie constatînd personal, fie prin intermediul observațiilor altora, să aflu în magazine, cu precădere numai un anumit fel de sortimente — deși într-o gamă foarte variată de culori și modele — și anume sortimente scumpe. Și asta în deosebi la stofe. Conținutul de lînă (de 100 la 100 exemplare ireproșabilă, culorile de un gust ales, le justifică prețul și este cert că în ultimii ani s-a simțit o cerere crescîndă a unor astfel de stofe. Dar asta nu înseamnă că piața nu are nevoie și de articole mai ieftine și nu de orice fel de articole ieftine, ci și de bună calitate.

Există cumpărători de categorii diferite și ca atare cererile lor trebuie satisfăcute. Dar cum? Cum pot fi satisfăcute aceste cereri cînd **se pare că sortimentele ieftine și de calitate bună au ajuns să fie privite atît de colectivele de conducere ale unor întreprinderi — cît și de reprezentanții ai bazelor comerciale, drept niște cenușerese.** Articolele scumpe oferă întreprinderilor posibilitatea obținerii beneficiilor fără multă bătaie de cap, pe cînd cele ieftine... Așa stînd lucrurile, este explicabilă orientarea pronunțată spre fabricarea sortimentelor scumpe și neglijarea calității celor ieftine. La „Postăvăria Română" din anul 1956 și pînă în anul acesta, producția stofelor din categoria celor scumpe a crescut continuu (cu 10,5 la sută). Asta nu e rău. Rău este că nu se ține seama de menținerea unei anumite proporții. **90 la sută din producția stofelor pentru femei planificată anul acesta la „Postăvăria Română" face parte din categoria articolelor scumpe.** Este clar că a fost aleasă calea minimei rezistențe. S-ar putea aduce aici obiecția că date fiind posibilitățile și profilarea întreprinderii pentru producția stofelor fine, orientarea spre producția articolelor scumpe este într-un fel justificată. Dar de unde și pînă unde, stofele mai îngrijit lucrate trebuie să fie numaidecît scumpe? De unde pînă unde concepția că orice model nou creat, dacă prezintă o culoare mai atrăgătoare, un anumit fel de dispunere a firelor, o anumită originalitate, dacă vreți, poate să fie mai scump? Este exemplul multor articole fabricate și la „Postăvăria Română" și la alte întreprinderi, articole scumpite astfel în mod artificial.

Dacă întreprinderea ca atare prin modelele create de ea și propuse pentru producția anului în curs a dovedit o pronunțată înclinație spre sortimentele

ELISABETA PETREANU

(Continuare în pag. 2-a)

Între speranță și temere

Dezarmare totală și înarmare totală. Acestea ar fi două din tezele care se înfruntă pe arena internațională. Primă e susținută de Uniunea Sovietică, cea de a doua de către puterile occidentale. Cea dintîi este dătătoare de speranțe, cea de-a doua provoacă temerile justificate ale popoarelor.

Nu trebuie să fii un utopist pentru ca să privești cu satisfacție năzuința exprimată de N. S. Hrușciov în interiorul acordat ziarului „Times". „Putem ajunge treptat, pas cu pas, — spunea N. S. Hrușciov — la ceea ce este principal, adică la rezolvarea problemei dezarmării totale".

Rezultă din aceasta idee nu numai credința fermă că speranțele omenirii trebuie să fie satisfăcute. Se mai degajă și convingerea că dezarmarea poate fi realizată. Nu bătînd din palme, bineînțeles. Dar nici tergiversîndu-se la calendele grecești abordarea cu seriozitate a problemei. E tocmai ceea ce cere cu consecvență Uniunea Sovietică: convocarea unei conferințe a șefilor de state care să ia în discuție cele mai arzătoare chestiuni care stau în momentul actual în fața omenirii.

Din nefericire, cercurile guvernante occidentale nu sînt dispuse să vină în întîmpinarea politicii pe care o preconizează Uniunea Sovietică. O dovadă o constituie însăși noua atitudine pe care intenționează să o adopte Anglia față de problema înarmărilor. Nouă, e un fel de a spune deoarece ea preconizează intensificarea mai departe a cursei înarmărilor. Venită într-un moment în care opinia publică e mai preocupată decît oricînd de ideea tratativelor, așanumita Carte Albă a guvernului britanic în problemele înarmării cuprinde eleve idei asupra cărora merită să ne oprim.

Cartea Albă invocă niște considerente militare pentru a afirma că un război poate fi prevenit pentru încă o generație sau chiar mai mult datorită „temerilor de anihilare" reciproc ale ambelor părți. Se revine prin urmare la faimoasa teorie a „echilibrului de forțe".

Dar, încercînd să lanseze din nou această teorie, autorii Cărții Albe britanice s-au pus într-o postură de nelnvidiat. Critici apărute în chiar presa occidentală au semnalat, fățiș sau pe ocolite, că eforturile guvernului englez nu pot schimba raportul de forțe care s-a creat pe plan internațional între lagărul socialismului și capitalismului și nu pot duce decît la intensificarea cursei înarmărilor și la înrăutățirea situației internaționale.

Actualitatea internațională

Cartea Albă a înarmării Marii Britanii mai relevă însă și alt aspect: acela al contradicțiilor din sînul alianței atlantice. Anglia ar dori ca puterea ei militară să fie superioară altor state europene. Astfel ziarul „Manchester Guardian" scrie: „Marea Britanie trebuie să ia toate măsurile care îi stau în putință pentru a împiedica țările primejdioase din punct de vedere politic, ca Franța, să posede arme atomice".

Reiese, prin urmare, că Anglia este interesată să-și asigure o poziție mai bună în alianța atlantică pe calea intensificării cursei înarmărilor. Trebuie să subliniem însă că prin aceasta ea nu abdică întru nimic de la linia politică agresivă a N.A.T.O. îndreptată împotriva statelor socialiste. Aceasta ei vădește însă pericolele pe care le generează politica unui stat occidental care se preocupă mai curînd de intensificarea cursei înarmărilor decît de reglementarea problemelor internaționale litigioase.

Acestea sînt faptele. Fără îndoială că opinia publică engleză va face noi presiuni asupra cercurilor conducătoare de la Londra pentru a le obliga să abandoneze linia periculoasă pe care o promovează. Opinia publică susține propunerile sovietice deoarece acestea sînt realiste, în concordanță cu interesele tuturor statelor și dătătoare de speranță.

EUGEN PHOEBUS

Să conducem cu competență economia locală

Folosirea resurselor locale în îmbunătățirea aprovizionării

Cîteva aspecte privind activitatea comitetului executiv al sfatului popular regional Galați

Regiunea Galați, prin așezarea ei geografică, dispune de resurse naturale bogate și variate. În bălțile Brăilei și Măcinului, în afară de pește, se află mari cantități de stuf, papură, pălchită. În fiecare raion, cu excepția raionului Vrancea, datorită cursurilor de apă, cum sînt Dunărea, Siretul, Buzăul, Prutul etc., există mari posibilități pentru sporirea culturilor de legume și zarzavaturi. Masivele împădurite din raioanele Vrancea, Focșani și pămînturile bune pentru fabricarea cărămizilor, asigură condiții favorabile producției materialelor de construcții — cherestea, cărămizi etc.

S-a făcut un pas important

Încă de la sfîrșitul anului 1956, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Galați a inițiat o largă acțiune pentru valorificarea terenurilor ce se pretează la culturi irigate, urmărind prin aceasta sporirea cantităților de legume și zarzavaturi și în deosebi crearea unei baze proprii de aprovizionare cu cartofi a populației. În legătură cu aceasta, s-au identificat noi terenuri, au fost revizuite și sporite utilajele de irigat și s-au asigurat semințele de legume și zarzavaturi necesare. Toate acestea au făcut ca în primăvara anului 1957, suprafața cultivată cu legume și zarzavaturi să fie de 10.600 ha, cu peste 3000 ha. mai mult decît în 1956. Buna aprovizionare a piețelor din orașele Galați, Brăila, Focșani etc., în tot cursul anului cu astfel de produse, este o urmare a măsurilor luate în această privință. Importante cantități de legume și zarzavaturi au fost însilozate fiind destinate aprovizionării populației pe timpul iernii. Astfel s-au însilozat 3340 tone cartofi, 434 tone rădăcinoase, 210 tone ceapă etc. Sporirea suprafețelor cultivate a făcut posibil semiindustrializarea unor legume și zarzavaturi. În această iarnă, prin unitățile „Aprozar" s-au pus la dispoziția populației 150 tone murături, 65 tone varză murată, 35 tone bulion etc.

Rezultate bune au fost obținute și în ceea ce privește sporirea sortimentelor de conserve de legume și fructe fabricate în industria locală. Folosind exclusiv resursele locale, în anul 1957, s-a produs cu 24.000 kg. conserve legume și cu 3000 kg. conserve fructe mai mult decît în 1956. Trebuie de asemenea menționat că prin trecerea în subordinea sfatului popular regional a unor mori industriale, și prin construirea unei fabrici de pîine la Galați s-au creat condiții pentru o mai bună aprovizionare cu pîine și alte produse de panificație.

Mai sînt rezerve insuficient folosite

Cum arătam la început, regiunea Galați dispune de mari posibilități pentru a spori necontenit volumul mărfurilor destinate consumului larg. Se constată însă că o bună parte dintre acestea nu sînt puse în valoare.

În această direcție, comitetul executiv regional a inițiat unele acțiuni, însă după părerea noastră acestea nu s-au soldat cu rezultate satisfăcătoare. Pe lîngă industria locală a regiunii funcționează un număr de 134 mori în regim sătesc și 3 mori comerciale. Resturile rezultate de la acestea pot fi folosite pentru creșterea unui însemnat număr de porci și păsări. Este adevărat că industria locală a valorificat anul trecut 621 porci și 1696 păsări. Acestea ar părea cifre importante la prima vedere. Dacă intrăm însă în amănunte, se schimbă aspectul problemei. În primul rînd trebuie remarcat că pentru creșterea porcilor, unele întreprinderi locale au folosit fonduri cu altă destinație în loc să folosească resursele interne. Trebuie apoi arătat că cei 621 porci s-au valorificat la o greutate medie de 50—55 kg., ceea ce nu a fost rentabil pentru industria locală. Se constată de asemenea că nu se urmărește de către secția de industrie locală a comitetului executiv regional, ca pe lîngă fiecare moară să se organizeze creșterea porcilor și păsărilor. Sînt zeci de mori în raioanele Bujor, Brăila, Tecuci, unde nu se crește nici un porc.

La îmbunătățirea aprovizionării populației un aport însemnat îl pot aduce gospodăriile agricole colective prin valorificarea surplusului de produse agro-alimentare. Datorită preocupării ce a existat, în anul trecut gospodăriile colective din jurul orașelor Galați și Brăila au desfăcut pe piețele acestor orașe produse în valoare de 2.254.000 lei. Gospodăriile colective au însă posibilitatea să sporească cantitățile de pește destinate consumului. În raioanele Brăila și Măcin au fost, de exemplu, înființate 23 brigăzi piscicole. Activitatea acestora ar fi și mai bună dacă comitetele executive raionale respective ar sprijini gospodăriile colective să-și procure unelte corespunzătoare și să valorifice surplusul de pește. Or, lucrul acesta nu s-a făcut în mod organizat.

Trebuie menționat faptul că industria locală nu și-a realizat planul anual la cărămizi presate decît în proporție de 75,8 la sută, iar la cherestea rășinoasă numai 68 la sută. Înseamnă că importante cantități de materiale de construcții destinate populației nu au ajuns pe piață, deoarece la fabricile de cărămizi ale întreprinderilor locale din Brăila și Tecuci nu s-a asigurat un proces de producție normal, nu s-a folosit întregul randament al utilajelor.

În loc de concluzii

Nu s-ar putea spune că problema folosirii resurselor locale nu este suficient de cunoscută de către comitetul executiv regional Galați. Aproape în fiecare sesiune sau ședință de comitet se poartă discuții concrete în această privință, se adoptă unele hotărîri. Numai că aceste hotărîri sînt parțial îndeplinite. Ne aflăm la începutul anului, timp prielnic de a analiza și lua măsurile corespunzătoare în direcția unei mai temeinice valorificări a resurselor locale. De altfel, unele măsuri au și fost luate. Întreprinderile de industrie locală au primit planurile de producție pe acest an, din care rezultă că producția marfă va crește cu 13 la sută. S-au stabilit în acest an cifre de plan judicioase, potrivit cu posibilitățile de valorificare a resurselor locale, pentru creșterea porcilor, păsărilor și îndeosebi pentru dezvoltarea ramurilor alimentară și materiale de construcții. Considerăm însă că este necesar de a se lua măsuri să se organizeze creșterea porcilor și pe lîngă unitățile de alimentație publică și restaurantele cooperativelor de consum sătești. Și în aceste sectoare sînt destule resurse care în prezent se irosesc.

Principal în toată această acțiune este însă controlul periodic al îndeplinirii celor propuse. Numai în felul acesta va putea comitetul executiv al sfatului popular regional Galați să asigure un volum de mărfuri din ce în ce mai mare pentru aprovizionarea populației.

L. BASSERO
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Galați

Complexul sportiv de la Poiana Stalin

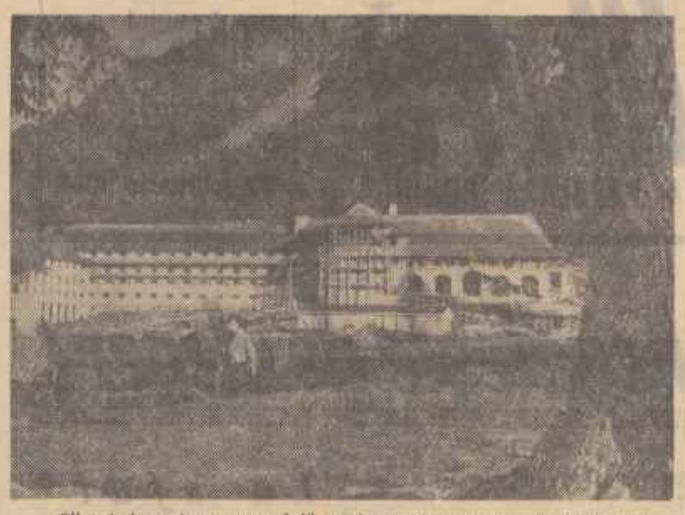

Clișeul de mai sus reprezintă noul complex sportiv de la Poiana Stalin, care în curînd va fi dat în folosință.

Foto: AGERPRES

Cînd temperatura crește...

Îndrumarea cu care începem rubrica de azi, închinată febrei, este ca fiecare cititor să aibă grijă să-și procure, pentru familia sa, un termometru medical. E un instrument ce nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Și acum... să vedem cum se măsoară temperatura în mod corect. Temperatura corpului se ia cel mai bine ținînd termometrul în gură, sub limbă, cu buzele strînse. În tot timpul cît durează luarea temperaturii, trebuie să stăm liniștiți, pe scaun sau culcați, fără să ne mișcăm. Termometrul va rămîne în gură cel puțin cinci minute. La subțioară, el se ține deobicei 10 minute. Trebuie ținut seama că, la subțioară, temperatura e aproximativ cu jumătate de grad mai joasă decît în gură. În jumătatea de oră care precede luarea temperaturii, este interzis să mîncăm sau să facem eforturi fizice. În convalescența bolilor grele sau la oamenii slăbiți și nervoși, reglarea temperaturii corpului este dezechilibrată. De aceea, la ei, chiar eforturi mici, ca de pildă o plimbare, sau emoțiile, supărările, pot avea ca urmare o creștere a temperaturii. Aceste temperaturi mărite ce apar în urma unor eforturi nu au mare importanță pentru diagnostic.

Ce se consideră a fi „normal" în ce privește temperatura corpului? Luată sub limbă, la omul sănătos, temperatura poate avea cel mult 37°2 și cel puțin 36° Celsius. Țineți seama că, luată la subțioară, limita superioară a normalului scade pînă la 36°9.

După cum se vede, „normalul" se întinde pe un aprecialbil interval de temperaturi. Aceasta arată că, de fapt, ceea ce pentru un om este normal, pentru altul poate să însemne o stare de boală. De pildă, dacă cineva are în mod obișnuit 36°8, faptul că temperatura sa a crescut la 37° trebue să-i dea de gîndit.

Temperatura normală prezintă, la același om, oscilații în cursul zilei. Precizez: chiar la oamenii perfect sănătoși. În orele de după amiază, ea crește cu două sau trei zecimi de grad, datorită procesului de digestie, iar dimineața, devreme, are valoarea cea mai scăzută. În schimb, oscilații ale temperaturii mai mari de un grad, în cursul unei zile, nu mai pot fi considerate ca normale. De asemenea, nu e deloc normal „ritmul invers" de temperatură, adică atunci cînd temperatura este mai ridicată dimineața decît după masa sau seara. Acest „tip invers" de temperatură, ca și oscilațiile mari ale ei în cursul zilei, se întîlnesc printre altele și în tuberculoză.

Și, cu aceasta, am ajuns la stările de boală. De cele mai multe ori, febra apare în urma unor boli infecțioase. Febra reprezintă de altfel unul din felurile în care corpul nostru reacționează la pătrunderea microbilor. Ea este un rezultat al luptei dintre aceștia și forțele de apărare ale corpului nostru, sau este provocată de toxinele microbilor.

Trebuie știut că o temperatură foarte ridicată, de 41° de exemplu nu indică neapărat că boala este foarte gravă. Creșterea temperaturii nu este totdeauna proporțională cu gravitatea bolii. O simplă gripă poate să ridice temperatura pînă la 40 sau 41 de grade. În schimb, există cazuri cînd constatarea unei temperaturi de 37°1 sau 37°2 îl pune pe gînduri pe medic: această temperatură „lîngă normal" e foarte suspectă, pentru că adeseori trădează o tuberculoză pulmonară, la început.

Nu vom înșira aci bolile infecțioase — trebue știut, numai, că aproape toate duc la ridicarea temperaturii corpului. Difteria, scarlatina, meningita, varicela, gripa, etc sînt toate însoțite de febră, deși forma și evoluția acesteia sînt diferite. Uneori, temperatura crește încetul cu încetul (ca în febra tifoidă sau în reumatismul poliarticular acut), alteori ea se ridică brusc (ca în pneumonie, scarlatină, tifos exantematic, septicemii, erizipel, etc.). În aceste din urmă cazuri, febra e adeș precedată de o senzație de frig, sau de frisoane (friori).

Uneori, febra poate să apară și fără să fie vorba de vreo infecție, îndeosebi atunci cînd se resorb secreții din răni sau revărsări sanghine, (febra post-hemoragică și febra de resorbție); după fracturi, hemoptizii, etc. De asemenea, febra apare în unele boli de sînge, anemii grave, hemoblobicemie, leucemie, gușă (Bazedow) etc.

Iată deci o sumedenie de boli însoțite de febră. Numai constatarea unei temperaturi crescute nu ne poate deci spune despre ce boală este vorba. Ea trebue însă întotdeauna să ne facă să-l chemăm pe medic care, cîntînd numeroasele simptome care însoțesc febra, va putea pune diagnosticul boalei.

Dr. LEONID PETRESCU

In întîmpinarea celei de a 40-a aniversări a Armatei Sovietice

Umăr la umăr

Era în iarna anului 1945...

De multe zile și nopți urmăream pe fasciștii germani și trupele hortiste maghiare. Alături de unitățile sovietice în faptul unei zile picioase și friguroase de februarie ne apropiam de riul Gron. Luptele erau grele. Terenul accidentat nu permitea fasciștilor să folosească tancurile în contraatacuri. Fasciștii rezistau cu disperare. Terenul îi avantaja. Stîncile le oferau adăposturi și locașe bune de tragere.

Gronul trebuia atins cu orice preț. Cîteva zile la rînd companiile au atacat fără întrerupere, dar fără să poată înainta. Stîncile îi protejau bine pe fasciști. Bateria noastră A.T. de 45 mm. a primit ordin în noaptea de 14—15 februarie 1945 să lase din nodul A.T. de pe șoseaua ce ducea spre Dolni Hambre și în dimineața zilei de 15 să fie în poziție gata de tragere în sectorul batalionului 2-Inf., cu misiunea să distrugă cuiburile de armă automată din stînci prin ochire directă de la distanță mică și să deschidă drum vitejilor infanteriști.

Misiunea era clară și precisă, dar pînă să ajungem în poziție cu tunurile noastre nu era ușor. Aveam de trecut văi și pante abrupte. Pandurii au plecat hotărîți ca în zorii zilei să fie gata de tragere. Mai aveam o pantă de urcat. Noaptea era pe sfîrșite. Caii erau epuizați, artileriștii făceau eforturi supraomenești. Agitatorii: sergent Mihai Zăgmănescu și caporalul Alexandru Nedelcu mobilizau ostașii nu numai prin vorbe, dar și prin exemplul lor personal.

Cu forțele proprii nu mai puteam urca. Era nevoie de sprijin. Din urmă se profila o coloană care venea spre noi. Ne puneam diferite întrebări. Ajutor așteptam din față de la regiment. Coloana care venea din urmă s-a apropiat. Era sovietică. La greu se cunosc prietenii... Fără vorbă multă subunitatea sovietică a pus umărul și în scurt timp toate tunurile erau pe creastă. În liniștea în care se lucra l-am cunoscut pe agitatorul subunității sovietice. Nu s-a prezentat, dar l-am identificat nu numai eu ci și tot personalul bateriei. Pe ai săi i-a mobilizat cu vorba, iar pe ai noștri cu fapta. După ce le-am mulțumit ne-am strîns mîinile și am plecat.

În zorii zilei bateria a deschis foc nimicitor care a surprins pe fasciști. Din stînci săreau scîntei. Fasciștii buimăciți nu mai știau încotro să fugă. Deodată strigătelor de ură ale infanteriștilor noștri, li se adăugară din flancul sting altele. Fasciștii erau și mai derutați. Pandurii au atacat năvalnic și au pătruns în tranșeele inamicului... Am lungit tragerea și apoi ne-am pregătit de deplasare. Cota cu stînci a fost cucerită. Pe vîrful ei s-au îmbrățișat din fugă sovieticii și pandurii.

În scurt timp am aflat că cei care au atacat în flancul sting nu erau alții decît cei care noaptea ne-au ajutat să urcăm tunurile. Agitatorul sergent Mihai Zăgmănescu rănit ușor de o schijă la o mînă l-a îmbrățișat pe agitatorul sovietic rănit și el, ceva mai greu, și și-au spus în aceeași limbă nicivo, nicivo... budit haraşo.

Se vedea Gronul. În tureș năvalnic sovieticii și pandurii au pășit înainte pentru a cuceri noi victorii.

Pe pieptul fostului agitator sergent Mihai Zăgmănescu — în prezent muncitor într-o cooperativă meșteșugărească din București — strălucește ordinul sovietic „Steaua Roșie" pe care îl poartă cu mîndrie și cinste.

Așa cum pe front ostașii sovietici și romîni au luptat pentru victorie, tot așa astăzi umăr la umăr luptă pentru victorii pe frontul păcii și al progresului.

Lt. colonel AUREL CRIȘTIU
Cavaler al ordinului Bogdan Hmelnițki

Înclinații nejustificate

(Urmare din pag. 1-a)

scumpe, dacă Departamentul industriei ușoare, respectiv Direcția lînei și mătăsii s-a declarat de acord cu propunerile întreprinderii, nu este mai puțin adevărat că și comerțul prin reprezentanții săi, a întreținut această situație. Contractele încheiate de fabrica „Postăvăria Romînă" pentru livrările din anul acesta prevăd în majoritatea lor sortimente din categoria celor scumpe. Sînt oare aceste cereri în concordanță cu cererile reale de pe piață? Reflectă ele o cunoaștere temeinică a nevoilor pieții? E îndoielnic. Este exclus, prin logica lucrurilor ca toți, dar toți cumpărătorii, de exemplu cumpărătorii stofelor pentru paltoane temei să solicite numai articolele de 300 lei și peste 300 lei metrul! Și totuși, comerțul se ferește să contracteze și articole mai ieftine sau contractează, cantități mult prea mici în raport cu nevoile de consum. La „stofoteca" fabricii „Postăvăria Romînă" am văzut un cupon dintr-o stofă produsă nu de mult pe scară largă, un articol pentru paltoane femei la 253 lei metrul — în deobște mult căutată. M-a mirat faptul că producția acestui sortiment pentru anul acesta s-a redus. În primul trimestru, de pildă, fabrica va da, potrivit cererilor comerțului, aproape de patru ori mai puțin, decît în trimestru IV al anului trecut, iar prevederile pentru trimestrele viitoare nu consemnează creșteri deosebite la acest articol. Nu este oare aceasta o sărăcire artificială a sortimentelor la prețuri mai ieftine ce pot fi oferite cumpărătorului? Nu este oare acesta un exemplu de necunoaștere a cerințelor reale ale pieții, ale diferitelor categorii de cumpărători? Ba da. Și atunci? Cum se preocupă organele comerciale ca să pună la îndemîna cumpărătorului sortimente la prețuri dintre cele mai felurite?

Din cele constatate cu prilejul vizitei la „Postăvăria Romînă" se desprind cîteva concluzii. Orientarea spre producția stofelor scumpe în detrimentul celor ieftine aparține nu numai întreprinderii, deși ea este în primul rînd aceea care creează sortimentele noi și ca atare ei îi revine răspunderea principală în această direcție. Nu o mai poartă atît comerțul care, prin comenzile reprezentanților bazelor sale dovedește o necunoaștere a realităților pieții cît și Direcția generală a lînii și mătăsii din cadrul Departamentului industriei ușoare, care tolerează cu prea multă liniște astfel de situații. Dat fiind că sîntem abia la începutul anului, lucrurile pot din vreme fi îndreptate în raport cu cererile reale ale cetățenilor.

ELISABETA PETREANU

POȘTA JURIDICĂ

ANTOȘCA COSMA, BENONI DIAMANDI, AUREL IORDACHE și alți locuitori din str. Fetelești, raionul Lenin, București, au cumpărat în 1954 locuri de casă de la trei moștenitori, fără act autentic, pe bază de chitanță de mînă și au construit case pe ele. Acum, unul din vînzători refuză să semneze actele justificînd că nu și-a vîndut partea ce-i revine din moștenire. Ne întreabă ce pot face în această situație.

RĂSPUNS: Potrivit art. 4 din decr. nr. 221/950 vînzarea terenurilor făcută prin acte sub semnătură privată este nulă de drept. Dacă ați construit case, iar vînzătorii refuză să încheie actele de vînzare-cumpărare, urmează să vă plătească o despăgubire egală cu valoarea actuală a caselor. În același timp dvs. puteți pretinde daune pentru paguba ce vi s-a produs din neîndeplinirea contractului.

JEAN FROMESCU din str. prof. Ion Ursu Nr. 37, raionul 1 Mai, București, arată că la data de 1 aprilie 1957 fiind în concediu de boală l s-a desfăcut contractul de muncă. La 1 mai 1957 este pensionat temporar pe 6 luni pînă la 3 noiembrie 1957. La 15 noiembrie 1957 reintră în cîmpul muncii. Ne întreabă dacă vechimea în muncă a fost întreruptă?

RĂSPUNS: Conform art. 135, lit. f. din Codul muncii, vechimea în muncă se consideră neîntreruptă și pe timpul cît angajatul se află în incapacitatea temporară de muncă, cu condiția ca să se prezinte la locul său de muncă sau să se reîncadreze în cel mult 90 de zile de la data încetării cauzelor care au provocat întreruperea.

CRONICA TEATRALĂ

„ARBORELE GENEALOGIC" de Lucia Demetrius

Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Începînd ca prozatoare (roman și nuvelă), simțindu-se apoi atrasă de aerul tare al poeziei, Lucia Demetrius pare să fi ales, în sfîrșit, pentru lungă vreme, calea teatrului, unde s-a stabilit cu de vreo zece ani. Poeții care alunecă în dramaturgie, sînt și au fost totdeauna, aiurea și la noi, foarte mulți: mult mai rar se deplasează astfel prozatorii. Indescifrabilă sau nu, această pornire s-a manifestat la unii poeți ai noștri, acum zece-doisprezece ani, în legătură cu o necesitate precisă: prin presiunea anilor 1945-1946, ei au considerat desigur că dramaturgia este o poartă mai largă spre țărmul realismului, un exercițiu mai accesibil pentru deprinderea unui nou limbaj literar, un cadru mai încăpător pentru o încă neîncercată viziune a vieții. Iluzie sau nu, ideea a dat posibilitatea afirmării cîtorva dramaturgi prețioși, și nu încape îndoială că de lipsa oricăruia dintre ei, teatrul nostru s-ar resimți astăzi destul de mult.

Lucia Demetrius, scriitoare pe care începuturile sale o arătau înclinată spre visare, spre o neîncetată și grijulie cercetare de sine, a deprins, de-a lungul unei serii de opere dramatice — inspirate, toate, numai din problematica perioadei de construire a socialismului, și, una cîte una, din problemele momentului respectiv — acea disciplină a obiectivării și chiar acea obiectivitate fără de care un teatru realist nici nu se poate concepe; după cum a deprins și meșteșugul propriu și specific al genului, așa cum ne-o dovedește în piesa de care ne ocupăm, succesiunea de lovituri de teatru care, la sfîrșitul actului doi și începutul actului trei, după o destul de prelungită și lîncedă expunere, deschid calea rapidă a unui dublu conflict. Nu încape îndoială că prin calitățile sale, Lucia Demetrius este dotată pentru a se afirma din ce în ce mai mult ca o autoare, nu știu cum să spun, de interior, ostilă marilor violențe tumultuoase colective: ea se pricepe să lucreze îndelung un caracter, să observe oamenii mai ales între ziduri, trăind într-un ritm lent, făcînd gesturi măsurate, și grăind în tonul cu sonoritate redusă al vieții intime, tonul de cameră. Clipa de maximă violență a piesei „Arborele genealogic", gestul cel mai abrupt, manifestarea cea mai vehementă, sînt toate reprezentate printr-o palmă pe care eroina piesei o sloboade pe obrazul fiicei sale. Ei bine, odată administrată această palmă, toate personajele par cuprinse de tremurul consecutiv marilor descărcări nervoase, și însuși ritmul piesei se resimte parcă de o amintire sleitoare. Exemplul acesta l-am dat pentru a se înțelege mai limpede că naturii delicate și reflexive a autoarei îi convine mai curînd urmărirea atentă a unui caracter, identificarea detaliului cu toate transformările lui lente și secrete, explorarea înceată dar minuțioasă, sensibilă la nuanță și interferență a unui conținut sufletesc mai de mult luat în stăpînire, și încheierea finală a unui portret, lucrat cu fărîmă și cu încetinitorul, dar egalizat: îi convine, zic, mai bine această cale a creației decît declanșarea unei acțiuni dinamice cu relevarea caracterelor în fulgerul ciocnirilor și al faptuirii. Astfel, se va înțelege și pentru ce loviturile de teatru, nu atît violente cît ingenioase, nu izbutesc să provoace o lărgire a acțiunii și o ascuțire a conflictului, stingîndu-se de îndată ce au prilejuit o bifurcare necesară pentru ca cele două caractere antagonice ale piesei să-și urmeze calea unei firești evoluții psihologice. Tonul și culoarea piesei sînt deci din cele potrivite ritmului lent al analizei sufletești și portretizării minuțioase, dar conținutul nu e chiar de toate zilele...

Căci nu în toate zilele ne e dat să vedem un chip de femeie care aminteșe pe Cornelia, monument de bunătate, iubire și înțelegere, exemplu de virtute conjugală și maternă, minune de inteligență, demnitate și abnegație, și să descoperim apoi că toate aceste daruri, care par să funcționeze într-o armonie desăvîrșită și unse parcă de aurisul permanent care încoronează, ca la circ, o înaltă acrobație morală, sînt inerte, moarte, simulate. Și nu în toate zilele îi e dat unui fiu să afle că a venerat o viață întreagă un tată nominal și o mamă adulteră. Suzana Manea-Voinești strălucește prin perfecțiune umană, de la înțelegerea democratică pe care o arată transformărilor sociale ale țării în ciuda obîrșiei sale străvechi boierești, pînă la bunăvoința generoasă arătată bătrînilor servitori ai familiei, și pînă la zîmbetul angelic cu care se adresează progeniturilor sale: „Stați lîngă mine, copii!" În realitate democrata e o adaptată abilă, generoasa e o exploatatoare nemiloasă, mama e plină de prejudecăți și ambiții, și e o fostă femeie destul de liberă care-și ține și acum în preajmă pe fostul amant și pe soția acestuia, cea mai bună și veche prietenă a ei. Toate aceste impresionante străvechi și demascări recente, nu ar fi totuși de natură să clintească din împăcările sale confortabile și poltrone pe fiul său Dragoș, profesor universitar, mare savant, și tată al unei opere monumentale despre... coleopterele Europei, în cura de naștere. (Trebuie să amintim că acești savanți simpatici și profund atimabili, și deși-gur, admirabili, care sînt entomologii, au fost în literatură, pînă azi, o inepuizabilă sursă de personaje comice: e un merit al Luciei Demetrius de a fi creat pe primul entomolog tînăr, frumos și chiar seducător, și nu precupețim să i-l recunoaștem, cu toate că importanța națională acordată coleopterelor ne-a cam făcut să zîmbim). Ei ar închide ochii și s-ar mulțumi să se adăpostească mai departe în umbra autoritară și izolatoare a mamei sale, dacă soția sa, tînăra sa soție Laura, adorata sa soție și studentă, fată din popor cu capul pe umeri și sufletul pur, nu s-ar hotărî să-l abandoneze, disperată de a-l vedea izolat de viață, practicînd sterila concepția unei științe pure, și resimțind satisfăcut aerul închis al străvechii case părintești. Laura, deci, pleacă, și atunci Dragoș se trezește, și recunoscînd erorile servilității și admirației oarbe față de mama sa, își ia servieta și o pornește în urmărirea ei și a vieții.

În esență, Arborele genealogic ne oferă așa dar o nouă, o altă versiune a străvechiului conflict care a opus în societatea și literatura noastră pe boier și pe omul din popor, acesta din urmă luînd și forma intelectualului. E, după cum spun, o schemă străveche, și atîta vreme cît viața mai conservă încă tipuri de ciocoi înfumurați și rigizi, desigur că această schemă nu poate încă fi considerată uzată. Din planul social, unde a fost lichidată, opoziția aceasta se mai poate prelungi încă cine știe, ici și colo, în planul vieții familiale și al relațiilor private. Numai prin aceasta însă, schema aceasta nu devine inedită și nu mai poate fi prea interesantă. O mulțime de scriitori romîni au tratat această temă, multă vreme esențială realităților noastre sociale. Dar dacă încă de acum treizeci și mai bine de ani, Camil Petrescu a tratat-o în Suflete tari, în condițiile efective ale unei societăți burghezo-moșierești, era de așteptat ca Lucia Demetrius, să aducă ceva nou, și anume acel element de dezbatere și de rezolvare lucidă și absolută a problemei pe care ea îl poate culege din doctrina și din realitățile societății noastre noi, în cadrul căreia se consumă drama sa. Cu multă, multă bunăvoință, se poate afirma că Laura Ciobanu aduce în critica pe care o face concepției de viață și de clasă a Suzanei Manea-Voinești același mănunchi de idei pe care îl mînuiește Andrei Pietraru împotriva lui Matei Bolu. Dar cum e posibil asta? Cum, o tînără fată de învățător progresist, crescută și educată în atmosfera și ideile școlii regimului nostru, nu face clasei moșierești decît o critică morală, o critică întemeiată cel mult pe condamnarea unui caz psihologic individual? Căci nu pot fi luate în serios pentru precizarea celor două atitudini din conflict, afirmațiile fetei că vrea să fie „folositoare", și nici apelul pe care-l adresează soțului său de a ieși pe teren pentru identificarea unui „dîndac" care provoacă mari pagube pomiculturii moldovene. În afară de aluziile dușmănoase la adresa regimului, proferate de cuplul ciocoiesc Mariana—René, aceasta e tot ceea ce ar aminti de arsenalul teoretic și moral al vieții noastre de azi. Încolo, Laura Ciobanu nu aduce nimic nou față de trecutii eroi pozitivi ai clasicului conflict, nimic față de Andrei Pietraru și nici măcar față de Nora. Piesa Luciei Demetrius are de altfel foarte multe rudenii, legitime și bastarde, cu Suflete tari: aceeași atmosferă de impenetrabilitate, aceeași voință de izolare a casei boierești; Suzana Manea-Voinești face ca și Matei B-O, un pomelnic al faptelor strămoșești, numai că ea le interpretează oportunist, în sens democratic; dacă Matei Bolu a devenit femeie sub chipul și numele Suzanei, Andrei Pietraru (plus prietenul său) și-a schimbat sexul pentru a deveni Laura: guvernanta... a devenit, aici, Maranda. Natural că nimeni nu poate pune la îndoială originalitatea viziunii Luciei Demetrius, care se manifestă în întreaga acțiune a piesei, în desenarea personajelor și în primul rînd în această Suzana Manea-Voinești, personaj foarte izbutit, interesant tip de ciocoi care simulează progresismul și democratismul, lucrat pe o canava mult mai largă decît Matei Bolu. Dar afinitatea rezultă atît, poate, din influența pe care e natural ca un scriitor atît de considerabil ca neuitatul Camil Petrescu s-o exercite asupra scriitorilor generației noastre, cît mai ales din lipsa unei poziții ideologice mai noi în dezbaterea unui conflict foarte vechi. Prin aceasta, piesa Luciei Demetrius suferă din punct de vedere ideologic și din acela al actualității, și este, în ciuda multelor sale calități de altă natură, cam vetustă. Poate că Lucia Demetrius ar fi evitat în mod firesc această carență dacă ar fi lucrat mai intens asupra personajului Laurei, care jucînd alături de bătrîna Suzana rolul cel mai important, este totuși abia schițat. Autoarea a preferat să se preocupe, în afară de Suzana, de personajele mai secundare ale lui Alecu Băleanu și Duky Băleanu, realizînd e adevărat, figuri excelente, chipuri de neuitat, ca și acelea ale Maranei și soțului său René. Dar astfel, accentele de fond s-au schimbat, și în piesă nu apare în primul plan conflictul și oamenii între care se produce, ci pretextul acestui conflict cu personajele lui mai puțin semnificative. Opera Luciei Demetrius poartă însă, prin atmosferă, prin dialog, prin portrete (și nu trebuie să-l nedreptățim pe cel al bătrînei țărance Maranda, înbătrînită în jugul amabil al familiei Manea Voinești), pecetea unui scriitor valoros, și conține multe, multe trăsături ale unei drame excelente, ale unei noi versiuni pe care, cine știe, autoarea poate că ne-o va da...

Pentru a da o idee și despre spectacolul semnat de regizorul Moni Ghelerter, am să procedez la o inversare — cerută de quasi inexistența regiei — și am să încep cu distribuția, care dă textului, cel puțin prin interpreții marilor roluri scrise de Lucia Demetrius, o strălucire extraordinară. În rolul Suzanei Manea-Voinești, artista poporului Aura Buzescu, a izbutit din nou o creație memorabilă, și potrivindu-se în arta sa cu arta scriitoarei, a scos în evidență, fără a le izola, păstrîndu-le mereu într-o unitate desăvîrșită, toate trăsăturile de amănunt ale unei figuri complexe, printre cele mai originale în galeria de chipuri a dramaturgiei noastre noi. Ea a fost coloana în jurul căreia s-a organizat solid întregul spectacol, și în același timp, prin înălțimea ei, a ridicat foarte sus tot ansamblul. Cu o egală admirație trebuie s-o așezăm alături pe Eugenia Popovici, al cărei merit e cu atît mai mare cu cît rolul pe care l-a jucat este exterior schemei de idei și liniei conflictului, constituind elementul de haz și stîrnind o simpatie compătimitoare: dar actrița își face loc în primul plan, și creația sa magistrală, în ciuda elementelor ușuratice, superficiale și discontinuu din care e făcut personajul, nu e mai puțin masivă decît a Aurei Buzescu. Bună și atît de rar utilizata actriță care e Maria Voluntaru, a compus la perfecție rolul unei servitoare-țărănci, cu o măsură, cu o simplitate, cu o nepăsare față de efectele ieftine, care trebuie dată de exemplu. Seria rolurilor majore, trebuie încheiată cu acela al amantului îmbătrînit, devenit prieten și îndoliat la păstrarea unei taine penibile, jucat cu multă autoritate și cu un farmec incontestabil dar comun, care a fost într-adevăr al tipului existent în realitate, totuși într-un ritm poate prea lent, și cu o prea vizibilă fugă de emoție. Dina Cocea, jucînd rolul unei mondene ruinate, plină de ifose și de rancune, s-a menținut tot timpul într-o notă foarte justă, liniară, dar cu unele atitudini atletice și gata de încleștare, pe care n-ar fi rău să le îndulcească; partenerul său Alfred Demetriu, nu pune nici un fel de probleme, la el contînd numai masca, de ciocoi bolit, și cîteva gesturi prin care se caracterizează ușor acele mutre ale societății burgheze. Partea slabă a interpretării, există și ea, și se arată în cuplul Dragoș-Laura, cuplul tinereții și al lumii noi. În rolul entomologului Dragoș, l-am văzut pe Al. Demetriad, care ne-a plăcut mult cîndva, și care astăzi ni s-a arătat schematic, lipsit de adîncime, monoton, jucînd, mai ales ultima scenă, într-un mod care ne-a dezamăgit profund. În partenera sa Elena Sereda mi s-a părut că descoper ilustrarea acelei idei nefericite care în mintea oamenilor de teatru, se numește a actorului „natural", aceia care se poate înfățișa — așa cum e, sigur că va reprezenta bine un anume tip uman. „Naturalețea" Elenei Sereda, a fost stîngăcie, și tocmai aci, unde ar fi trebuit să se simtă mîna și ochiul unui regizor, ele nu s-au simțit, și e regretabil.

RADU POPESCU

Dacă aș fi sculptor...

De mult, acum vreo două mii de ani statuile lui Ianus, cel cu două fețe, aveau o singură semnificație — reprezentau timpul. Cu vremea însă au căpătat și alta — a fățărniciei, a dublei personalități, iar cei care ar crede că aceasta a doua semnificație a zeului antic e depășită, nu ar face decît să se înșele. Există și azi oameni pe care un sculptor i-ar putea dăltui în piatră, având două fețe — și vă asigur că acest procedeu n-ar fi de fel formalist în cazul dat — ci dimpotrivă plin de conținut. De un conținut demascator.

Dacă aș fi sculptor, i-aș face un portret în piatră vecinului meu. Un portret cu două fețe. I-aș face întîi fața pe care o are în ședințe de bloc, cînd tună și fulgeră indignat împotriva celor care nu-și plătesc la timp chiria, gazele, apa... I-aș face apoi, din același bloc de piatră, pe partea cealaltă, o altă față, fața pe care o are atunci cînd este solicitat să-și plătească chiria, gazele apa... Este o față care nu se poate descrie. Ea trebuie privită. Căci are expresia celei mai profunde jigniri, a celei mai autentice furii împotriva acelora care îndrăznesc să-i supere, cerîndu-i chiria neplătită de bolliri la animale și organizarea unui grup de lucru permanent pentru problemele de medicină veterinară, compus din specialiști cu înaltă calificare; a examinat probleme legate de metodele de încercare a soiurilor de plante agricole și efectuarea schimbului de soiuri între țări. Au fost de asemenea examinate și discutate probleme privind mărirea producției de lînă și îmbunătățirea calității ei; folosirea îngrășămintelor minerale, organice și a altor îngrășăminte și mecanizarea incorporării lor în sol; dezvoltarea pomiculturii, viticulturii și legumiculturii; îmbunătățirea transportării și păstrării acestor produse.

Au fost examinate rapoartele și recomandările privind principalele orientări în dezvoltarea tehnicii industriei alimentare, tipizarea mașinilor și aparaturii, precum și problemele care urmează să fie coordonate la întocmirea planurilor de perspectivă ale dezvoltării industriei alimentare în țările membre ale CAER.

Au fost examinate problemele îmbunătățirii continue a activității colegiului de redacție al Revistei Agricole Internaționale (n.r. — publicația Organizației Internaționale pentru alimentație și agricultură O.N.U.).

Comisia a examinat și aprobat planul său de lucru pe anul 1958.

Recomandările adoptate la cea de-a treia sesiune a comisiei permanente pentru agricultură au ca scop îndeplinirea hotărîrilor CAER. Ele vor contribui la dezvoltarea și întărirea continuă a colaborării economice și tehnico-științifice a țărilor membre ale CAER în domeniul agriculturii și industriei alimentare.

Semnarea unui acord comercial româno-francez

Negocierile comerciale româno-franceze care au început la Paris, la 20 ianuarie 1958, s-au terminat la 17 februarie prin încheierea unui acord care a fost semnat în numele guvernului român de către Mauriciu Novac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, președintele delegației comerciale române și, în numele guvernului francez de dl. Emanuel D'Harcourt din Ministerul Afacerilor Externe, președintele delegației franceze.

Acordul va intra în vigoare în mod retroactiv de la 1 ianuarie 1958 și va fi valabil pînă la 31 decembrie 1960, adică trei ani.

Pentru anul 1958 schimburile prevăzute depășesc 15 miliarde de franci, ceea ce reprezintă o creștere de cca. 20 la sută față de contingentele anului trecut.

Printre produsele mai importante care sînt prevăzute a fi livrate în cursul anului 1958 de către cele două părți se citează următoarele:

Exportul românesc către Franța: produse petrolifere (benzină, motorină, păcură), cherestea rășinoasă, porumb, diverse semințe, hîrtie de ziar, utilaje petrolifere, material electric.

Exportul francez către Republica Populară Română: produse siderurgice, medicamente, produse chimice diverse, materiale pentru industria textilă, echipament industrial.

Paralel cu negocierile comerciale au avut loc și negocieri financiare conduse din partea română de către Radu Mănescu, adjunct al ministrului Finanțelor.

Deși punctele de vedere ale celor două delegații s-au apropiat mult, totuși un acord definitiv nu a putut fi încheiat. Negocierile vor fi reluate înainte de 1 iunie 1958.

Se extinde inițiativa brigăzii lui Mihai Tucaciuc

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Minerii din exploatarea carboniferă Filipeștii de Pădure au primit cu însuflețire inițiativa minerului Mihai Tucaciuc de la Aninoasa.

Pînă în prezent au răspuns acestei inițiative 22 de brigăzi, care s-au angajat să dea în fiecare schimb, de fiecare om, cît mai mult cărbune peste plan. Astfel, membrii brigăzii lui Ambrozie Badea s-au angajat să dea cîte 800 kg. cărbune, fiecare, peste plan; cei din brigada lui Radu Neagu cîte 600, Constantin Băzăvan cîte 200 kg., Constantin Bucur cîte 350 kg. etc.

Conducerea exploatării carbonifere Filipeștii de Pădure sprijină activ îndeplinirea acestui angajament, luînd numeroase măsuri tehnico-organizatorice, printre care revizuirea săptămînală a utilajelor, introducerea a patru noi haveze, etc.

Ca prim rezultat, pe întreaga exploatare carboniferă Filipeștii de Pădure în primele 15 zile ale lunii februarie, brigăzile angajate în întrecere au reușit să dea peste plan 3.400 tone de cărbune.

COMUNICAT

cu privire la cea de a treia sesiune a Comisiei permanente pentru colaborarea economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii de pe lîngă Consiliul de ajutor economic reciproc (CAER)

Între 11 și 15 februarie 1958 a avut loc la Sofia cea de-a treia sesiune a comisiei permanente pentru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii a țărilor participante la CAER.

La lucrările sesiunii au luat parte delegații ale Republicii Populare Albania, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Polone, Republicii Populare Române, Republicii Populare Ungare și U.R.S.S. La sesiune au asistat în calitate de observatori delegații ai Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Populare Federative Iugoslavia.

Comisia permanentă a discutat rezultatele activității grupurilor de lucru și ale consfătuirilor ținute în anul 1957 și a adoptat recomandări corespunzătoare. Comisia a examinat, de asemenea, probleme privind pregătirea materialelor pentru coordonarea planurilor de perspectivă ale dezvoltării agriculturii în țările membre ale CAER și a principalelor orientări în dezvoltarea tehnicii în agricultură; a adoptat hotărîri privind cele mai eficace metode de combatere a bolilor la animale și organizarea unui grup de lucru permanent pentru problemele de medicină veterinară, compus din specialiști cu înaltă calificare; a examinat probleme legate de metodele de încercare a soiurilor de plante agricole și efectuarea schimbului de soiuri

Delegația C.C. al P.M.R. s-a înapoiat de la Paris

Marți după amiază s-a înapoiat în Capitală, venind de la Paris, delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn care a participat la funeraliile tovarășului Marcel Cachin, eminent activist al mișcării muncitorești internaționale, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, deputat în Adunarea Națională Franceză.

Din delegație au făcut parte tovarășii Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și Gh. Vasilichi, membru supleant al C.C. al P.M.R.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii Petre Borilă și Alexandru Moghioroș, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Janos Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., Anton Moisescu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale și alții.

(Agerpres)

Sport

Săptămîna viitoare se inaugurează patinoarul artificial

În cursul săptămînii viitoare va fi pus în funcțiune patinoarul artificial din parcul sportiv „23 August". Federația de specialitate a stabilit ca inaugurarea patinoarului artificial să se facă într-un cadru festiv, programul cuprinzînd primele jocuri ale campionatului republican de hochei pe gheață, precum și întrecerile campionatului R.P.R. de patinaj artistic. În vederea acestor manifestări în jurul patinoarului vor fi montate tribune metalice care să poată adăposti aproape 3.000 de spectatori.

Activitatea pe noul patinoar va continua și în luna martie cînd se proiectează organizarea unei competiții internaționale de hochei cu participarea echipelor reprezentative ale orașelor Berlin, Sofia și București.

Știri

● Echipa masculină de handbal a R.P.R. își continuă pregătirile în vederea participării la campionatul mondial de handbal rezervat din R. D. Germană. După ultimele jocuri de selecție, federația de specialitate a alcătuit lotul de 16 jucători care urmează să plece luni 24 februarie spre Berlin. Din lot fac parte printre alții E. Barbu, A. Bulgaru, I. Călîman, L. Stănescu, P. Ivănescu, V. Tale și O. Nodea. Pînă la plecarea în R. D. Germană echipa țării noastre va mai susține două meciuri de verificare în compania unor echipe încă nedesemnate.

● Turneul internațional de fotbal pentru echipele de tineret de la Viareggio a luat sfîrșit cu victoria echipei italiene Sampdoria care a învins în finală pe Fiorentina cu 2—0.

● Partida 6-a a meciului revanșă pentru titlul mondial feminin de șah între Elisabeta Bîkova și Olga Rubțova s-a terminat remiză. Astfel după 6 partide scorul meciului este de 4—2 pentru Olga Rubțova.

Răspunsul lui D. Eisenhower la mesajul lui N. A. Bulganin

WASHINGTON 18 (Agerpres). — După cum se știe, propunerea Uniunii Sovietice de a se convoca în următoarele 2—3 luni o conferință la nivel înalt cu participarea șefilor guvernelor a suscitat un interes deosebit. Pînă în prezent au răspuns mesajelor din 8 ianuarie ale lui N. A. Bulganin conducătorii guvernelor Afganistanului, Angliei, Austriei, Belgiei, Canadei, Danemarcei, Egiptului, Germaniei occidentale, Greciei, Indiei, Luxemburgului, Norvegiei, Portugaliei, Statelor Unite și Suediei.

În răspunsul său din 17 februarie, președintele Eisenhower declară: „Mă tem că polemica nu ne va face să înaintăm pe calea unor relații mai bune". Cu toate acestea președintele Eisenhower și-a conceput răspunsul pe un ton cît se poate de polemic.

Președintele Statelor Unite se pronunță împotriva continuării schimbului de mesaje cu toate că mesajele și scrisorile schimbate pînă acum au netezit mult calea spre convocarea unei conferințe la nivel înalt.

El reia propunerea de a se renunța la principiul unanimității în Consiliul de Securitate al O.N.U., propunere al cărei scop evident este de a transforma acest important organism internațional într-un instrument al politicii blocului occidental, precum și cererea de a se institui un control asupra folosirii spațiului cosmic, domeniu în care, după cum se știe, Statele Unite continuă să dețină o poziție de inferioritate.

Ajungînd la problema centrală — problema conferinței la nivel înalt — președintele S.U.A. consideră că există un „impas" datorită faptului că Uniunea Sovietică nu este dispusă să discute la această conferință probleme ca orînduirea internă a țărilor de democrație populară, problema germană și alte probleme față a căror luare în discuție Statele Unite nu înțeleg să participe la o conferință la nivel înalt".

Președintele Eisenhower declară că, pentru a se stabili dacă „este posibilă" o conferință la nivel înalt, sînt necesare „schimburi de vederi prin intermediul ambasadorilor noștri sau al miniștrilor de Externe", subliniind că „indiferent de procedura de pregătire va fi nevoie, din punctul de vedere al Statelor Unite, de participarea secretarului nostru de stat".

Din mesajul președintelui Eisenhower nu reiese clar dacă el este sau nu de acord să participe la o conferință la nivel înalt.

Presa ungară despre aniversarea luptelor de la Grivița din 1933

BUDAPESTA 18. — Corespondentul Agerpres transmite: Presa centrală din R.P. Ungară a consacrat articole celei de a 25-a aniversări a luptelor de la Grivița. Ziarul „NEPSZABADSAG" publică un articol de la corespondentul său din București intitulat „Grivița 1933", în care se descrie o convorbire a celeriștilor de la Depoul din Chitila despre evenimentele din 1933 de la Grivița și Valea Prahovei.

Ziarul „NEPSZAVA" organul mișcării sindicale din R.P. Ungară, publică un reportaj intitulat „Muzeul muncitorilor de la Grivița".

Condiții favorabile pentru colaborarea greco-albaneză

Comentariile presei grecești

ATENA 18 (Agerpres). — Ziarul „TO VIMA" se ocupă într-o notă de relațiile greco-albaneze.

„Tratativele greco-albaneze, scrie ziarul, în legătură cu curățirea strîmtorii din insula Corfu de minele marine depuse încă din timpul celui de-al doilea război mondial, au contribuit la semnarea unui acord pe bază căruia luna viitoare navele culegătoare de mine ale celor două state vor începe lucrările de curățire. Aceste tratative au dovedit că există teren prielnic pentru colaborare între cele două țări... Fie ca această acțiune și folosirea strîmtorii Corfu să însemne începutul unor eforturi care odată vor duce la înlăturarea tuturor diferendelor dintre cele două popoare vecine".

Ocupîndu-se de aceeași problemă ziarul „AVGHI" scrie printre altele: „Acordul greco-albanez este un rezultat al bunăvoinței de care au dat dovadă cele două părți. Acest acord este de natură tehnică, însă, dacă se va ține seama de faptul că după cel de-al doilea război mondial aceste state nu au reușit să semneze vreun acord, atunci importanța acordului depășește cadrul tehnic limitat. Sub acest aspect opinia publică din Grecia salută acest fapt și își exprimă speranța că înțelegerea reciprocă de care au dat dovadă cele două state, va avea urmări în așa fel încît să se ajungă la restabilirea relațiilor diplomatice. Conceptia că între Albania și Grecia există stare de război, deși Albania a fost ocupată în trecut de același dușman comun, contravine faptelor; acordul greco-albanez, votul Albaniei din Adunarea Generală susținînd dreptul la autodeterminare a poporului cipriot, mulțumirile guvernului grec către Albania pentru sprijinul dat la O.N.U. etc. sînt realizările de pînă acum".

Prima fabrică de malț din țară

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru) Între Orașul Stalin și Predeal s-a înălțat o nouă construcție. Aici va începe să funcționeze anul viitor prima fabrică de malț din țară, care aparține de întreprinderea „Aurora-Bere" din Orașul Stalin.

O nouă reglementare a finanțării acțiunilor fondului zoopastoral

Începînd cu data de 1 ianuarie a.c. veniturile și cheltuielile fondului zoopastoral se încadrează în bugetele locale și vor urma în privința finanțării regimul stabilit pentru acțiunile bugetare. Veniturile fondului zoopastoral vor fi utilizate exclusiv pentru acoperirea cheltuielilor ce se fac pentru întreținerea și funcționarea pășunilor, loturilor zootehnice și stațiunilor de monta naturală.

Noua reglementare dată acțiunilor fondului zoopastoral în ceea ce privește finanțarea a necesitat luarea unor măsuri urgente. Recent, Ministerul Finanțelor și Ministerul Agriculturii și Silviculturii au elaborat instrucțiuni comune în care sînt prevăzute astfel de măsuri. Se specifică în cadrul acestor instrucțiuni că încărcătura cheltuielile fondului zoopastoral se acoperă în întregime din veniturile pășunilor stațiunilor de monta și loturilor zootehnice, pe întreaga regiune, planurile de venituri și cheltuieli prevăzute în bugetul comunei, orașului, raionului și regiunii, urmează să fie complet echilibrate pe fiecare buget în parte.

Inlesniri la plata chiriilor restanță

Printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri au fost stabilite unele înlesniri la plata chiriilor restanță.

Potrivit acestei hotărîri pentru sumele datorate din chiriile restanțe la 31. XII. 1957 nu se vor mai plăti majorări dacă chiriașii respectivi vor achita sumele datorate în termen de 90 de zile de la data apariției hotărîrii (31. I. 1958).

Sînt scutiți de plata majorărilor și chiriașii care în cursul anului 1957 și-au achitat chiriile datorate fără a li plătit majorările respective.

În cazul în care sumele datorate din chiria restanță la 31. XII. 1957 depășesc volumul chiriei datorată pe un trimestru, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și orășenești vor eșalona plata acestei chirii în rate lunare care nu vor fi mai mici decît cuantumul chiriei trimestriale. La aceste sume nu se vor plăti majorări dacă ele se achită în termenele stabilite prin eșalonare.

INFORMAȚII

Marți la amiază a avut loc la sediul Ambasadei R. Cehoslovace din București o conferință de presă cu reprezentanți ai presei din Capitală. Dr. Ivan Rohali Ilkiv, ambasadorul R. Cehoslovace la București, a făcut o expunere asupra evenimentelor din februarie 1948 din R. Cehoslovacă, evenimente care au netezit calea spre socialism, deschizînd șirul unor mari succese în construcția economică și culturală a R. Cehoslovace.

★

În urma convenției încheiate între O.N.T. Carpați și Organizația de turism din R.D. Germană în cursul sezonului de vară din acest an, țara noastră va găzdui 8 grupe de turiști. Trei grupe își vor petrece vacanța la Sinaia, iar restul pe litoralul Mării Negre. Turiștii din cele opt grupe vor vizita timp de două zile și Bucureștiul.

★

La Catedrala mitropolitană Sf. Dumitru din Craiova a avut loc duminică 16 februarie solemnitatea înmînării Ordinului Sfîntii Apostoli, Petru și Pavel al Bisericii din Antiohia (Siria) în gradul de mare cavaler, înalt Prea Sfinției Sale Mitropolitul Firmilian al Olteniei. Ordinul a fost înmînat de delegatul Patriarhiei de Antiohia, de pe lîngă Patriarhia de la Moscova, prea Sfințitul Vasile Samucha, episcop de Sergheopolis.

★

În vederea procurării de cărți-cadouri pentru zilele de 1 Martie, și 8 Martie Centrul de Librării și Difuzarea Cărții, regionala București a înlesnit întreprinderilor și instituțiilor din Capitală cumpărarea prin virament a acestor cărți de la următoarele librării: „Colectura bibliotecilor" (str. 30 Decembrie Nr. 30); Librăria Noastră Nr. 1 (Calea Victoriei 43); Librăria Centrală (Bd. Republicii Nr. 5); Librăria Noastră Nr. 17 (Bd. Magheru Nr. 6); Librăria Noastră Nr. 42 (Șos. Ștefan cel Mare 22); Librăria Noastră Nr. 3 (Calea Griviței 80); Librăria Noastră Nr. 2 (Lipscani Nr. 29).

Întreprinderile și instituțiile din provincie se pot adresa pentru cumpărarea de cărți (tot prin virament) librăriei „Cartea prin poștă (Str. Biserica Enei 16).

★

I.C.L. „Combustibilul" București aduce la cunoștința întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sanitare, creșe, cămine, că trebuie să-și ridice neîntîrziat tranșa I, lemne și cărbuni. Dispunînd de un număr suficient de mașini pentru transportul lemnelor la instituții, întreprinderi, creșe, cămine etc. I.C.L. „Combustibilul" le pune la dispoziție mijloacele necesare de transport. Întreprinderile și instituțiile ce nu vor ridica în termen tranșa I, vor suferi penalizările de rigoare.

★

Departamentul P.T.T.R. a pus de curînd în funcțiune o stație de fotoelegrafie. Prin intermediul ei se pot transmite și primi foto-telegrame de către întreprinderi, instituții și persoane particulare între U.R.S.S. și țara noastră. Fototelegramele se depun contra cost la orice oficiu P.T.T.R. din Capitală și provincie în orele de funcționare.

★

Pentru creșterea productivității muncii lucrătorilor din alimentația publică și pentru deservirea promptă a consumatorilor, Ministerul Comerțului — Departamentul Comerțului Interior — a luat măsuri de simplificare a modului de întocmire a notelor de plată în unitățile de alimentație publică. În mod experimental începînd de mîine, 20 februarie, pentru consumațiile mai mări de 10 lei, notele de plată vor fi întocmite într-un singur exemplar (cu excepția localurilor de lux) iar pentru consumațiile pînă la 10 lei (inclusiv) nu se vor elibera note de plată decît la cererea consumatorilor.

★

La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a luat ființă un club al cinematului amator. Aci vor avea loc cursuri de actori, operatori și scenariști, urmînd apoi realizarea unor filme înguste, documentare și artistice de scurt metraj.

★

Zilele acestea a avut loc ședința Consiliului Casei Centrale a Asigurărilor Sociale din Cooperația Meșteșugărească. Cu acest prilej a fost discutat și aprobat bugetul pe anul 1958, care prevede pentru ocrotirea sănătății cooperatorilor meșteșugari o sumă cu 4.485.000 lei mai mare decît bugetul anului trecut.

★

Ziarul „Neuer Weg" a deschis la Casa de cultură „Fr. Schiller" din str. Batiște nr. 15 expoziția de fotografii a concursului „Frumoasa noastră patrie!"

★

În cursul lunii martie cinematografele bucureștene vor prezenta în premieră printre altele filmele sovietice „Căpitanul bătrînei carapace", „Luna de miere", „Verstele de foc", „Un dar înaripat" și „Prăpastia tigrului".

Cu prilejul zilei de 8 Martie spectatorii bucureșteni vor putea viziona filmul „Roza vînturilor", lucrat în coproducție de cineaști din U.R.S.S., R.P. Chineză, Franța, Spania, Italia și turnat în R.D. Germană. Din distribuție fac parte între alții, artiștii francezi Simone Signoret și Yves Montand.

Vor mai rula de asemenea filmele artistice „Strada mare" creație a regizorului spaniol I. A. Bardem, avînd ca interpretă a rolului principal pe artista americană Betsy Blair, „Grădinarul spaniol", producție a studiourilor engleze, „Theodora", film italian „Urme în noapte", producție a studiourilor „Defa"-Berlin, și „Scara în spirală" — o producție ungară.

★

Duminică 23 februarie, orele 10 dimineața, la Teatrul Tineretului din Capitală va avea loc evocarea actorului Iancu Petrescu. Conferențiază scriitorul Ion Marin Sadoveanu — directorul Teatrului Național. Cu prilejul acestei evocări se vor prezenta scene din „Othello" și „Romeo și Julieta". De asemenea, actori ai Teatrului Tineretului, vor interpreta fragmente din piesele „Vlaicu Vodă" și „O noapte furtunoasă".

★

Colegiul Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei a analizat la lucrările acestei săptămîni rezultatele acțiunii de experimentare a sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii în întreprinderile industriei petrolului și chimiei.

★

În cursul lunii martie în cadrul casei de cultură „Griviția Roșie" se va înființa un cerc de artă plastică.

★

În cursul semestrului II al acestui an va începe la Iași, construcția unei noi fabrici de mobilă, cu o capacitate de 9500 garnituri pe an.

★

La Ministerul Agriculturii și Silviculturii a avut loc recent o ședință de colegiu lărgită în care s-a analizat modul de experimentare și aplicare în anul 1957 a sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere în agricultură și silvicultură, precum și proiectele de regulament privind definitivarea salarizării îmbunătățite a muncitorilor.

★

Miercuri 19 februarie, orele 19, are loc în amfiteatrul spitalului Brîncovenesc o ședință de comunicări: Dr. S. Ștefănescu: „Problema organizatorică în balneologie"; dr. I. Stoia: „Tratamentul balnear actual al reumatismului în U.R.S.S."; dr. I. Stroescu: „Stadiul actual al balneologiei în R.P. Bulgaria".

★

Produse multi solicitate necesare dotării sălilor de gimnastică din școli și colective cum sînt aparate de gimnastică (paralele, bare fixe etc.) vor fi produse în acest an de cooperativa de producție „Sportind" din Tg. Secuiesc.

★

I.C.L. „Combustibilul" București anunță că bonurile pentru deseuri emise de centrală, ai căror beneficiari nu se prezintă în termen să-și ridice cantitățile aprobate, își pierd valabilitatea.

★

Recent a luat ființă în Capitală un punct de informare bibliografică, pe strada Biserica Enei Nr. 16 (telefon 63253). Iubitorii de literatură, specialiștii în diferite domenii (ingineri, tehnicieni, medici etc.) care doresc să primească la domiciliu, gratuit, liste de informare bibliografică asupra cărților care-i interesează, se pot adresa acestui punct.

Mîine se deschide la Sinaia un curs de instruire a organizatorilor culturali, a organizatorilor sportivi, și a responsabililor de cluburi din stațiunile de odihnă și tratament balnear.

★

Cîntăreața Zenaide Palty a părăsit Capitala, plecînd la Paris, în capitala Franței în cadrul contractului încheiat între întreprinderea „Electrecord"-București și „Pathé-Marconi"-Paris, es va înregistra un disc micro cu lieduri și romanțe.

★

Comitetul executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare cu ajutorul specialiștilor de la Casa Regională de Creație Populară a inițiat în vederea stimulării folclorului, un concurs de ceramică ornamentală cu motive populare.

★

La bufetul „Grădinița" din Bd. Magheru s-a deschis un salon „Gospodina" care vinde mîncăruri preparate și semipreparate.

★

Lucrările pentru restaurarea vestitului „Han al lui Manuc", începute în anul 1956, vor fi terminate în iunie datei de 1 iulie. Lucrările exterioare sînt aproape încheiate: a fost refăcută aripa 1848 (incendiată) redîndu-i-se arhitectura inițială.

★

T.A.P.L. „Stalin" va deschide simbătă expoziții culinare cu vînzare la restaurantele „Dunărea" (Bd. Bălcescu), Kisselef (str. Arh. Mincu) și la bufetul „Expres" din calea Victoriei.

★

Simbătă 22 februarie se va desfășura în Capitală conferința regională a femeilor din București. În cadrul conferinței se va alege comitetul regional al femeilor și delegate la conferința națională a femeilor din țară.

★

Marți a părăsit Capitala d-na profesor dr. Klara Maria Fassbinder, membră în Consiliul Mondial al Păcii, membră în prezidiul mișcării pentru pace a femeilor din Republica Federală Germană, care a vizitat țara noastră la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P. Romînă.

★

Între 24 februarie și 16 martie 1958 se va organiza la București un curs pentru activiștii sindicali organizat de către Federația Sindicală Mondială și Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. cu concursul U.N.E.S.C.O.

★

Muzeul de artă populară al R.P.R. va organiza patru expoziții temporare, avînd următoarele teme: „Scoarțe și țesături românești", „Arta populară în lemn", „Ornamentica artei populare românești", „Plastica mică populară".

Prima expoziție din cele amintite se va deschide la 15 aprilie, în localul Muzeului din Calea Victoriei 107.

NOTE ȘI COMENTARII

E vorba de spațiu

Uzina „Iosif Rangheț" din Arad cunoaște cu fiecare an ce trece, o dezvoltare impetuoasă. Lucrările de investiții ce se efectuează nu pot ține pasul cu aporirea continuă a producției, ca urmare a cerințelor tot mai mari de mașini-unelte pentru nevoile interne și pentru export.

Ca urmare, o caracteristică a uzinei, care apare evidentă oricărui vizitator, este înghesuirea utilajelor în secții și de aici spațiul foarte redus pentru asigurarea transportului și manevrării diferitelor piese. Cu timpul, această dificultate va fi, fără îndoială, înlăturată.

Mai neplăcut apare faptul că strungurile și frezele gata fabricate nu prea au loc unde să fie depozitate pînă la expediere. Magazia actuală de produse finite este cu totul neîndestulătoare.

Există totuși o soluție. Chiar peste drum de uzină se află niște magazii părăsite, care aparțin unei unități ale altui departament. Cu cîteva mici amenajări aceste magazii ar putea rezolva cum nu se poate mai bine dificultățile prin care trece întreprinderea. Totuși, forurile competente se încăpățînează să tărăgăneze această chestiune. Rezolvarea ei se impune, deoarece în joc nu stau numai interesele uzinei „Iosif Rangheț" ci ale multor alte întreprinderi care au nevoie de strunguri de bună calitate.

Lampagiul și ceasurile publice din Craiova

De mult uitaseră craiovenii imaginea lampagiului care colinda odinioară orașul cu scara în spinare, pentru a aprinde și stinge felinarele de pe străzi.

Iată însă că de cîtva timp această imagine, rămasă doar în cîntece și amintiri, a reapărut. În fiecare dimineață și seară, pe străzile Craiovei poate fi văzut un om purtînd o scară în spinare. Cetățenii îl urmăresc curioși. Ce face? Iată! S-a oprit lîngă ceasul public instalat nu de mult la intersecția din Valea Vlaicii. Așează scara, se urcă sus, potrivește indicatoarele de pe ambele cadrane, apoi trage de un inel. Se aude un scrîșnet ascuțit, apoi un huruit care se ia la întrecere cu zgomotul vehiculelor ce trec pe alături. Ceasul a pornit. Cîteva ore nu mai are grijă de el. Liniștit, omul coboară, își ia scara în spinare și pornește spre ceasul de lîngă muzeul regional, apoi spre cel din fața bufetului expres. De două ori pe zi străbate omul cu scara în spinare drumul dintre cele 5 ceasuri publice, instalate acum vreo două luni în urmă în diferite puncte ale orașului, pentru a le urni din inerția lor enervantă. Aceasta se datorește faptului că ceasurile comandate la cooperativa „Electro-metal" din Oradea trebuie în permanență dădăcite. Pentru aceasta a fost nevoie de angajarea unui nou salariat care să le potrivească și să le pornească de două ori pe zi. Din această cauză odată cu instalarea ceasurilor publice, în schema sfatului popular orășenesc a apărut un nou post, acela de „ceasornicar".

Un lucru e clar. Cu toate insistențele, ceasurile publice din orașul Craiova refuză să meargă cu lumea. Aceasta denotă că tot așa merg treburile și la cooperativa „Electro-metal" din Oradea, care le-a produs. E timpul să fie puse la punct!

Soluție salvatoare?

La redacția ziarului am fost vizitați, zilele trecute, de doi tineri — elevi la grupul școlar profesional și tehnic UCECOM din Galați — veniți în București pentru practică. Scopul vizitei lor la redacție a fost acela de a ne aduce la cunoștință următorul fapt:

La începutul lunii decembrie 1957 „Sanepid"-ul din orașul Galați a făcut o inspecție la cantina și dormitorul grupului școlar profesional și tehnic UCECOM din localitate. Cu acest prilej organele de control au constatat o serie de neglijențe gospodărești la cantina școlii, în dormitor, etc. Lipsa de spirit gospodăresc din partea direcției școlii, nepăsarea de care a dat dovadă, a dus la aplicarea unei amenzi de 1000 lei. Direcția școlii, singura vinovată de neglijențele constatate, a căutat — ca principală preocupare în acel moment — „o soluție salvatoare" în suportarea amenzii. Și a găsit-o. Din salariile elevilor și salariaților școlii pe luna ianuarie a avut grijă să oprească fiecăruia suma de 20 lei pentru acoperirea amenzii. Prin acest procedeu direcția școlii a reușit să strîngă pînă acum suma de circa 600 lei, urmînd ca restul să fie completat prin rețineri similare pe luna februarie.

Am cercetat, intrigați, faptul relatat de cei doi tineri ce ne-au vizitat și am constatat — cu toată surprinderea — că corespunde în întregime realității. Adică, ne aflăm nu și simplu în fața unei măsuri care frizează abuzul de putere, fată de ce consemnînd rîndurile de față solicităm intervenția imediată a forurilor tutelare pentru abolirea „soluției salvatoare" ca și pentru aducerea la realitate a celui sau celor care i-au dat viață. În speță, direcția școlii...

Dincolo de toate acestea ar mai fi de adăugat că neglijențele gospodărești constatate de „Sanepid" în luna decembrie continuă să fie prezente și acum... pentru ca amenda aplicată n-a operat cum se cuvine (și e explicabil de ce!) asupra vinovaților.

Actualitatea internațională

Conflictul franco-tunisian în dezbaterea Consiliului de Securitate

Consulate franceze închise în Tunisia • Mediația Washingtonului și grijile aliaților atlantici

NEW YORK 18 (Agerpres). — În după-amiaza zilei de 18 februarie a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate, convocat în urma plîngerii guvernului Tunisiei împotriva agresiunii comise de Franța prin bombardarea de către aviația franceză a localității tunisiene Sakiet-Sidi Yussef. Pe ordinea de zi a Consiliului a mai figurat și „contraplîngerea" guvernului Franței care învinuiește Tunisia că ar sprijini lupta poporului algerian pentru independență. În cursul dezbaterilor, reprezentantul Japoniei, Matsudeira, a propus Consiliului să-și amîne dezbaterile, deoarece atît Franța cît și Tunisia au acceptat „bunele oficii" oferite de S.U.A. și Marea Britanie. Delegatul tunisian Mongi Slim a acceptat propunerea de amînare a dezbaterilor Consiliului de Securitate în problema agresiunii franceze împotriva teritoriului Tunisiei, rezervîndu-și dreptul să ceară convocarea de urgență a Consiliului în cazul cînd „bunele oficii" anglo-americane nu vor da rezultate. Propunerea japoneză de amînare a fost adoptată în unanimitate fără dezbateri.

★

PARIS 18 (Agerpres). — Acceptarea de către guvernul Franței a „bunelor oficii" ale guvernelor de la Londra și Washington în problema tunisiană readuce în comentariile occidentale problema relațiilor dintre aliații atlantici. Discutarea agresiunii franceze în Consiliul de Securitate, subliniază agenția United Press, ar putea aduce grave prejudicii unității „occidentale" deoarece Anglia și S.U.A. în fața indignării opiniei publice mondiale ca urmare a acțiunii agresive a aviației franceze s-ar afla într-o mare încurcătură dacă ar fi silite să-și precizeze poziția în Consiliul de Securitate. Agențiile occidentale de presă subliniază că deocamdată nu s-a precizat ce formă vor lua aceste „bune oficii", anglo-americane care au fost acceptate și de guvernul tunisian. În unele cercuri diplomatice occidentale se consideră ca posibilă convocarea unei conferințe în patru — Franța, Tunisia, S.U.A. și Anglia.

★

TUNIS 18 (Agerpres). — Luni seară secretariatul de stat pentru informații al Tunisiei a publicat un comunicat în care anunță că **guvernul tunisian a retras autorizația de funcționare consulatelor franceze din Gabes, Gafsa și Medjez el Bab și a declarat „persona non grata" personalul consulatelor franceze din Babes, Medjez el Bab, Souk el Arba și Kef.**

În comunicat se arată că guvernul tunisian a fost nevoit să ia aceste măsuri față de personalul consular francez care a refuzat să se supună hotărîrilor de închidere a consulatelor, hotărîri luate de guvern din motive de securitate.

Situația din Indonezia

DJAKARTA 18 (Agerpres). — Potrivit agenției ASSOCIATED PRESS, locotenent-colonelul Sukendro, șeful serviciului de informații al armatei indoneziene, a anunțat că generalul Nasution, șeful statului major al armatei indoneziene, **a exclus din armată pe locotenent-colonelul Somba, care comanda forțele militare din nordul Celebesului, precum și pe adjunctul său, deoarece au făcut cauză comună cu clica separatistă care a pus mîna pe putere în Sumatra centrală. Locotenent-colonelul Sukendro a adăugat că autoritățile centrale de la Djakarta, au ordonat arestarea conducătorilor acțiunii separatiste din Celebesul de nord.**

Acțiunea antipatriotică a separatiștilor din Sumatra centrală și Celebesul de nord este aspru condamnată de numeroși fruntași ai partidelor politice din Indonezia. Președintele partidului național, Suwirjo, a subliniat că întrucît clica lui Husein a creat un așa-zis „guvern" în Sumatra centrală, **există toate motivele ca guvernul central să adopte acțiuni cît mai hotărîte împotriva acestora.**

Orientul Arab în fața unor evenimente cu totul deosebite

BEIRUT 18 (Agerpres). — În ultimele două săptămîni în Orientul Mijlociu au avut loc evenimente politice de mare importanță pentru istoria popoarelor din această zonă. **La 2 februarie, după tratative îndelungate duse între guvernele Egiptului și Siriei, a fost proclamată REPUBLICA ARABĂ UNITĂ.** La 21 februarie poporul din Egipt și Siria vor fi consultate în cadrul unui referendum în legătură cu crearea noului stat. Potrivit expunerii făcute de oamenii de stat egipteni și sirieni, Republica Arabă Unită va avea un singur președinte, un singur parlament, un singur guvern și o singură armată. Acest nou stat, va avea o populație de aproximativ 27 de milioane de oameni.

La scurt interval după proclamarea Republicii Arabe Unite, agențiile de presă au anunțat că între guvernele Irakului și Iordaniei s-au încheiat tratativele pentru unificarea acestor țări. **Aceste tratative au luat sfîrșit la 14 februarie în capitala Iordaniei, Amman, unde regele Feisal al Irakului și regele Husein al Iordaniei, au semnat documentul prin care se proclamă noul stat care va purta numele de „FEDERAȚIA ARABĂ".** Noua federație va fi, după cum recunoaște presa occidentală, „mai puțin închegată" decît Republica Arabă Unită. Într-adevăr, cei doi monarhi — regele Feisal și regele Husein — își vor păstra tronurile. Noul stat va avea două capitale care vor funcționa alternativ. Șase luni la Bagdad și șase luni la Amman. La cîteva zile după proclamarea Republicii Arabe Unite, Yemenul, un alt stat arab independent din Orientul Mijlociu, cu o populație de peste șase milioane de oameni, și-a anunțat intenția de a adera la Republica Arabă Unită. Tratativele în legătură cu aderarea Yemenului se află în stadiul final. **Astfel, în Orientul Arab nu au mai rămas în afara celor două grupuri decît Libanul și Arabia Saudită.** Aceste două state, și în special Arabia Saudită, potrivit relatărilor agențiilor occidentale, se mențin deocamdată în expectativă. **Proclamarea Federației Arabe irakiano-iordaniene, spre deosebire de proclamarea Republicii Arabe Unite, este primită cu multă rezervă în lumea arabă.**

Ziarul „ALEF BA" consideră că Federația iordano-irakiană face parte dintr-un plan imperialist „avînd drept scop stăvilirea influenței noii uniuni siriano-egiptene în lumea arabă".

Date în legătură cu complotul imperialist descoperit în Siria

DAMASC 18 (Agerpres). — După cum anunță presa la Damasc continuă ancheta cazului participanților la complotul imperialist descoperit recent în Siria, care se află în stare de arest. Organele siriene de securitate au arestat peste 100 de conspiratori și au confiscat o mare cantitate de arme, printre care mitraliere, arme automate, grenade de mînă și materiale explozive.

Ancheta a stabilit că la 21 februarie ziua desfășurării plebiscitului în Siria și Egipt în problema constituirii Republicii Arabe Unite, complotiștii intenționau să organizeze acțiuni armate în țară și să asasineze o serie de fruntași ai vieții politice și militare ai Siriei.

Crucea Roșie Sovietică în sprijinul refugiaților algerieni

TUNIS 18 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul agenției FRANCE PRESSE din Tunis, la 17 februarie a sosit în avanportul Tunisului — La Goulette, motonava sovietică „Frolovo", având pe bord alimente, îmbrăcăminte și medicamente pentru refugiații algerieni.

În legătură cu aceasta agenția TASS arată că în prezent pe teritoriul Tunisiei se găsesc aproximativ 100.000 de refugiați din Algeria. Aceștia, căutînd să se salveze de ororile războiului algeros, au părăsit țara lor fără să aibă vreun mijloc pentru existență. Situația refugiaților, în cea mai mare parte bătrîni, femei și copii, este grea, îndeosebi în condițiile iernii.

Crucea Roșie Sovietică, manifestîndu-și adînca compasiune față de refugiații algerieni, a hotărît ca alături de societățile de Cruce Roșie și Semilună Roșie din alte țări să acorde ajutor refugiaților algerieni și a trimis pe bordul motonavei „Frolovo" alimente, îmbrăcăminte și medicamente, pentru a fi distribuite celor nevoiași.

—o—

LA BUDAPESTA

Adunare festivă consacrată prieteniei sovieto-ungare

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — MTI transmite: La 17 februarie, Comitetul orășenesc Budapesta al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Consiliul pe întreaga Ungarie al Frontului Patriotic Popular și Asociația pentru prietenia ungaro-sovietică au organizat la Teatrul „Petőfi" o adunare festivă consacrată celei de-a 10-a aniversări de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și R. P. Ungară.

La adunarea festivă au luat cuvîntul Miklos Somogyi, membru al Biroului Politic al P.M.S.U., președintele Prezidiului Consiliului sindicatelor libere din Ungaria și E. I. Gromov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Ungaria.

Succesul Ansamblului C.F.R. Giulești la Edinburg

EDINBURG 18 (Agerpres). Corespondență specială: Marți, 18 februarie, Ansamblul C.F.R. Giulești însoțit de I. Ganea, prim-secretar al legației R. P. Romîne din Londra, au făcut o vizită la primăria din Edinburg unde au fost primiți de lordul primar al capitalei Scoției, Ian Gilbert-Johnstone și soția sa.

Cu această ocazie din partea ansamblului s-a înmînat lordului primar ca dar o frumoasă eșarfă în culori cu motive românești, precum și discuri de muzică populară românească.

Mulțumind pentru darul primit, lordul primar a arătat că este foarte mișcat de acest gest, exprimîndu-și totodată speranța că și publicul romînesc va avea ocazia să aprecieze arta populară scoțiană, frumoasele cîntece și dansuri din Scoția. El și-a exprimat dorința ca în acest scop o formație artistică din Scoția să viziteze țara noastră.

În continuarea turneului pe care îl întreprinde în Marea Britanie, luni 17 februarie, a avut loc primul spectacol dat de Ansamblul C.F.R. Giulești la Edinburg, capitala Scoției.

Spectacolul a avut loc în cunoscuta sală de teatru „Lyceum" din Edinburg.

Întreaga presă din capitala Scoției publică în numerele din 18 februarie cronici pline de elogii în care subliniază succesul obținut de Ansamblul C.F.R. Giulești după primul spectacol.

Pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa

Memorandumul guvernului R. P. Polone

VARȘOVIA 18 (Agerpres). — P.A.P. transmite textul memorandumului guvernului R.P. Polone, : La 2 octombrie 1957 guvernul Republicii Populare Polone a prezentat la Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite propunerea cu privire la crearea în Europa centrală a unei zone denuclearizate. Guvernele Republicii Cehoslovace și Republicii Democrate Germane s-au declarat gata să adere la această zonă.

Guvernul Republicii Populare Polone pornește de la premiza că crearea propusei zone denuclearizate poate duce la îmbunătățirea atmosferei internaționale, poate contribui la tratative mai largi în problema dezarmării și la rezolvarea altor probleme internaționale litigioase, în timp ce continuarea și extinderea asupra altor țări a înarmărilor nucleare ar duce fără îndoială la permanentizarea scindării Europei în blocuri opuse și la complicarea situației, îndeosebi în Europa centrală.

În decembrie 1957 guvernul Republicii Populare Polone a reînoit propunerea sa pe cale diplomatică.

Avînd în vedere ecoul larg trezit la inițiativa poloneză, precum și concluziile rezultate din discuția care s-a desfășurat pe marginea acestei propuneri, guvernul R. P. Polone face prin prezenta o expunere mai detaliată a propunerilor sale, care poate ușura tratativele și realizarea unei înțelegeri în această problemă:

Întinderea zonei denuclearizate

I. ZONA PROPUSĂ URMEAZĂ SĂ CUPRINDĂ teritoriile Poloniei, Cehoslovaciei, Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane. Pe acest teritoriu nu s-ar produce și nici nu s-ar stoca arme nucleare, nu s-ar amplasa materiale și instalații destinate deservirii acestora; folosirea armei nucleare împotriva teritoriului acestei zone ar fi interzisă.

Obligații decurgînd din crearea acestei zone

II. OBLIGAȚIILE CARE DECURG DIN CREAREA UNEI ZONE DENUCLEARIZATE S-AR BAZA PE URMĂTOARELE PRINCIPII:

1. Statele participante la această zonă s-ar obliga să nu producă, să nu stocheze, să nu introducă în scopuri proprii și să nu permită amplasarea pe teritoriile lor a nici unui tip de armă nucleară, precum și să nu instalaze și să nu admită pe teritoriul lor materiale și instalații care deservesc arma nucleară, inclusiv rampele pentru lansarea rachetelor.

2. Cele patru puteri (Franța, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și U.R.S.S.) s-ar obliga:

a. să nu mențină arma nucleară în armamentul trupelor lor care staționează pe teritoriile statelor din această zonă; să nu mențină și să nu instaleze pe teritoriile statelor din această zonă materiale și instalații pentru utilizarea armei nucleare, inclusiv rampe pentru lansarea rachetelor;

b. să nu pună în nici un fel și sub nici o formă la dispoziția guvernelor sau altor organe de pe acest teritoriu arma nucleară, materiale și instalații pentru utilizarea acesteia.

3. Puterile care dispun de arma nucleară trebuie să-și asume obligația că nu vor folosi această armă împotriva teritoriilor zonei sau a oricăror obiective care se află pe acest teritoriu.

În felul acesta puterile s-ar obliga să respecte statutul zonei ca teritoriu denuclearizat și împotriva căruia să nu fie folosită arma nucleară.

4. Celelalte state, ale căror trupe staționează pe teritoriul oricărui stat din această zonă, s-ar obliga de asemenea să nu mențină arma nucleară în armamentul trupelor lor și să nu pună această armă la dispoziția guvernelor sau altor organe de pe acest teritoriu. Ele nu vor amplasa pe teritoriul statelor din această zonă nici un fel de materiale și instalații pentru utilizarea armei nucleare, nici rampe pentru lansarea rachetelor și nu le vor pune la dispoziția guvernelor sau altor organe de pe acest teritoriu.

Modul de înfăptuire a acestor obligații ar putea fi stabilit în amănunt de comun acord.

Un sistem de control larg și eficace

III. Pentru a asigura eficacitatea și îndeplinirea obligațiilor cuprinse în paragrafui II, punctele 1, 2 și 4, statele interesate s-ar obliga să stabilească pe teritoriul zonei propuse UN SISTEM DE CONTROL LARG ȘI EFICACE și să se supună acțiunii acestuia.

1. Acest sistem ar putea cuprinde atît controlul terestru cît și cel aerian. S-ar putea de asemenea stabili puncte corespunzătoare de control cu drepturi și posibilități de acțiune care ar asigura eficacitatea inspecției.

Asupra amănuntelor și modalității de înfăptuire a acestui control s-ar putea cădea de acord pe baza experienței dobîndite pînă în prezent și a proiectelor prezentate de diferite state în cursul tratativelor de pînă acum cu privire la dezarmare, în forma și măsura în care acestea ar putea fi aplicate la teritoriul acestei zone.

Sistemul de control creat pentru zona denuclearizată ar putea fi o experiență folositoare pentru realizarea unor acorduri mai largi în problemele dezarmării.

2. Pentru supravegherea înfăptuirii obligațiilor propuse ar urma să se înființeze un aparat de control corespunzător. Din acesta ar putea face parte, de exemplu, reprezentanți numiți (eventual ad personam) de către organele organizațiilor pactului nord-Atlantic și Tratatului de la Varșovia. Din acesta ar putea face parte de asemenea cetățeni sau reprezentanți ai statelor care nu fac parte din nici una din grupările militare din Europa.

Procedura de instituire, formele de activitate și dare de seamă a organelor de control pot constitui obiectul unor înțelegeri ulterioare.

Încheierea unui acord internațional

IV. MIJLOCUL CEL MAI SIMPLU DE STABILIRE A OBLIGAȚIILOR STATELOR CARE INTRA ÎN COMPONENȚA ZONEI, AR FI ÎNCHEIEREA UNUI ACORD INTERNAȚIONAL CORESPUNZĂTOR. Pentru a evita însă complicațiile care după părerea unora ar putea interveni în cursul rezolvării în acest mod a problemei, s-ar putea:

1. stabili aceste obligații sub forma a patru declarații unilaterale, avînd caracter de obligații internaționale și date spre păstrare unui stat depozitar ales de comun acord;

2. stabili obligațiile marilor puteri în forma unui document comun sau a unor declarații unilaterale (după cum s-a arătat la punctul 1);

3. stabili obligațiile celorlalte state ale căror forțe armate staționează pe teritoriul zonei, în forma unor declarații unilaterale (după cum s-a arătat la punctul 1).

Pe baza propunerilor de mai sus guvernul Republicii Populare Polone propune să se înceapă tratative în vederea elaborării amănunțite pe viitor a planului de creare a unei zone denuclearizate, a documentelor și garanțiilor legate de acesta, precum și a modalității de traducere în viață a obligațiilor asumate.

Guvernul Republicii Populare Polone este convins că adoptarea propunerilor în problema creării unei zone denuclearizate în Europa centrală va ușura realizarea unui acord cu privire la limitarea corespunzătoare a armamentelor de tip clasic și la reducerea efectivului trupelor străine staționate pe teritoriile statelor din această zonă.

(Sublinierile și subtitlurile aparțin redacției)

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• **În dimineața zilei de 18 februarie în Palatul Mare al Kremlinului s-a deschis Conferința Uniunală a cultivatorilor de bumbac.**

Conferința a fost deschisă de N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. (TASS).

• **La 17 februarie s-a deschis cea de-a doua sesiune a Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene a celei de a doua legislaturi. Li Giu En, ministrul Finanțelor al R.P.D. Coreene, a prezentat raportul cu privire la execularea bugetului de stat al R.P.D. Coreene pe anul 1957 și la bugetul de stat pe exercițiul financiar 1958. (Agerpres).**

• *La 18 februarie în curtea închisorii franceze din orașul Algeria au fost executați prin ghilotinare trei partizani în mișcarea de eliberare algeriană. (Taniug)*

• **La 17 februarie a încetat din viață la Olomouc cunoscutul poet și scriitor ceh Petr Bezruc, în vîrstă de 91 ani.**

• Deschizînd ședința din 18 februarie a Adunării Naționale a Franței, președintele Adunării Naționale, Le Troquer a rostit un discurs consacrat memoriei lui Marcel Cachin, Robert Lecourt (M.R.P.), ministrul Justiției, care a luat cuvîntul după Le Troquer, a exprimat în numele guvernului, condoleanțe familiei defunctului. (TASS).

• **La Budapesta a fost semnat acordul pentru producerea primului film bulgaro-ungar „Cîrmaciul de pe Dunăre". (Agerpres).**

• Uniunea redactorilor ziarelor din Atena a adresat O.N.U. și presei mondiale un protest împotriva hotărîrii guvernului turc de a expulza din Istanbul pe corespondenții greci ai ziarelor din Grecia. (Agerpres).

• *Ha Și Min, președintele R. D. Vietnam și U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, au semnat la 17 februarie la Rangoon o declarație comună (Agerpres)*

• *La 16 februarie în jurul orei 14, un avion al companiei de aviație civilă a cîtorva țări a aterizat pe un aerodrom din Coreea de nord. Pasagerii au declarat că ei au trecut în R. P. D. Coreeană deoarece erau împotriva ocupării Coreei de către trupele S.U.A. și împotriva regimului fascist din sud. (China Nouă)*

• *În cadrul unei conferințe de presă Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., a arătat că printre orașele propuse pentru cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților figurează Parisul, Viena, Praga, Helsinki și Stockholmul. (Agerpres)*

• *Presa engleză relatează despre intensificarea activității „Armatei republicane irlandeze" (IRA" organizație secretă care luptă pentru realipirea Irlandei de nord la Eire). La 16 februarie, membri ai acestei armate au atacat în trei rînduri circumscripțiile polițienești situate în apropierea frontierei cu Eire. (Agerpres)*

• În ultimele zile s-a înregistrat în S.U.A. o scădere bruscă de temperatură, însoțită de viscole și vînturi puternice. În regiunile din nord-estul țării, zăpada a ajuns în unele locuri la înălțimea de cîțiva metri. La Washington, unele instituții guvernamentale nu funcționează. (TASS)

Despre primăvara timpurie și speranțe îndeplinite

Prin telefon de la corespondentul nostru

Meteorologii susțin că de aproape un secol și jumătate n-a mai fost la noi în februarie o vreme atît de dulce ca anul acesta. S-au găsit unii care, examinînd statisticile vechi au ajuns la concluzia că primăvara lui 1958 va fi foarte timpurie. De altfel poate a și sosit. Jurnaliștii se adresează adesea oamenilor cu experiență în de-ale vremii, pun întrebări țăranilor bătrîni. Și experiența deceniilor petrecute pe cîmp, ca și datele complexe ale meteorologiei prezic deopotrivă apropierea primăverii. În aceste zile, în orele amiezii, parcurile din Budapesta cunose o mare afluență de vizitatori: coloane lungi de cărucioare de copii se îndreaptă spre grădinile publice; în Parcul Orășenesc, pe malul Dunării, în piețele publice cei mai tineri cetățeni ai Capitalei sorb cu nesaț razele timpurii ale soarelui.

Întreg poporul țării așteaptă cu încredere și speranță sosirea primăverii. Acum, după un an bogat în succese, ne propunem planuri mai îndrăznețe, mai vaste decît acelea din anul trecut. Aș dori să vorbesc cititorilor romîni despre aceste planuri. Aș dori ca ei să cunoască — măcar în mod sumar — cum trăiește, ce creează, la ce rezultate vrea să ajungă poporul Ungariei pînă la sfîrșitul anului.

Anul ce a trecut a fost un an plin de greutăți. Abia 16 luni au trecut de la contrarevoluție. Planurile și scopurile noastre au trebuit să fie oricum mai modeste, ele urmărind în primul rînd vindecarea rănilor pricinuite de contrarevoluție. Pagubele totale pricinuite de contrarevoluționari prin distrugeri și jafuri, precum și prin grevele provocate în mod artificial se cifrează la uriașa sumă de 22 miliarde forinți. Pînă astăzi — adică într-un răstimp mai scurt de un an și jumătate — o mare parte a pierderilor a fost recuperată. În opera de refacere a vieții politice și economice ne-am bucurat de ajutorul nepreținut al celorlalte țări socialiste. Fără sprijinul lor neprecupețit nu am fi putut parcurge nici jumătatea drumului pe care l-am străbătut în 1957.

Cu un an, sau poate ceva mai mult în urmă am fost martorul unei convorbiri telefonice. Mă aflam la centrul de distribuire a energiei electrice pentru uzine, pentru gospodării, pentru transporturi. Pe masa inginerului de serviciu au sunat fără întrerupere 4—5 aparate de telefon. Convorbirile decurgeau cam în felul următor:

— Dați-ne măcar 50 kilowați, altfel se întrerupe producția — cereau tovarășii de la o mare fabrică a țării.

— Nu pot să vă dau nici un kw — răspunse inginerul. — Nu mai am. N-avem cărbuni.

În acea vreme, industria cimentului, industria aluminiului, uzinele siderurgice și majoritatea uzinelor metalurgice stăteau încremenite.

— Cărbuni, cărbuni — cereau centralele energetice, uzinele și gospodinele. Toată țara cerea cărbuni...

Acum cîteva zile am citit o dare de seamă din ultimul timp. În luna ianuarie 1958, producția de cărbune a atins nivelul anului 1956.

Țăranul ungar are o vorbă din bătrîni: Dacă ai pîine, ai de toate. Cărbunele este pîinea industriei. Dacă avem cărbuni, avem de toate. Și avînd această pîine, industria produce, crește. Planul industriei pe anul trecut a fost depășit. O mare parte a producției noastre este destinată exportului, fapt foarte important pentru noi, căci țara noastră fiind săracă în materii prime, multe lucruri trebuie procurate în schimbul produselor muncii noastre.

Numai industria noastră producătoare de mașini a dat peste plan mărfuri în valoare de 600 milioane forinți. Iar muncitorii noștri au și ei partea lor de glorie în faptul că fabrica de sodă de la Ocna Mureșului, precum și termocentrala ei au fost puse în funcțiune.

Anul trecut nu prea am avut posibilități pentru a face investiții mai mari. Din fondurile noastre modeste abia am putut acoperi cele mai arzătoare necesități. Totuși, la sfîrșitul anului 1957, a intrat în funcțiune primul agregat al centralei energetice de la Tiszapalkonya. Curentul produs de acest gigant de fabricație cehoslovacă ar putea acoperi nevoile a 500 mii familii. Fratele lui, cel de al doilea agregat va fi și el gata în curînd.

Sume importante au fost alocate de guvern pentru construcții de locuințe. Numai în 1957 au fost construite 10.000 de locuințe noi pentru mineri și în total 49.000 de locatari fericiți s-au putut muta în apartamente noi, moderne. Ce-i drept, problema locuințelor este mereu la ordinea zilei. Dar construcțiile din anul trecut au contribuit la ușurarea situației. Venitul celor ce muncesc a crescut. Salariul lor real depășește cu mult media anilor trecuți.

În anul 1957, 76.000 cetățeni străini au vizitat Republica Populară Ungară și 135.000 de cetățeni ai țării noastre au făcut cunoștință cu diferitele țări ale lumii. 1.200.000 de copii au fost vaccinați contra poliomielitei, 2900 noi paturi de spital au fost puse la dispoziția celor ce muncesc. În cursul anului trecut numărul spectatorilor cinematografelor s-a cifrat la 133 milioane; au fost prezentate 12 filme noi produse de studiourile noastre și 103 străine; editurile au publicat 12.300 volume în 43 milioane exemplare. Și în încheiere încă un fapt grăitor: populația satelor a dovedit că mișcarea cooperatistă are rădăcini adînci pe meleagurile noastre. Astăzi funcționează în țara noastră aproximativ 2.700 de cooperative agricole de tip superior și aproape 300 de cooperative simple și întovărășiri. În sînul acestora și-au unit forțele 2.650.000 de țărani muncitori, privind cu încredere spre viitor, care este fără îndoială al gospodăririi în comun. Noul sistem de achiziții a dat rezultate bune, avem cereale suficiente pînă la recolta nouă.

Cărbuni, energie, pîine, — tot ceea ce este necesar vieții omului, ne stă acum la dispoziție. Situația politică a țării s-a consolidat. Poporul nostru este plin de încredere și muncește cu hărnicie.

Pe unde treci în uzine, la sate, în S.M.T.-uri, abia începi să stai de vorbă și oamenii spun peste tot: „La noi, 1958 este un an jubiliar"...

Avem multe de sărbătorit și sărbătorile se țin lanț pînă la sfîrșitul anului. La 15 martie vom avea chiar două aniversări deodată: Se vor împlini 110 ani de cînd Kossuth Lajos a pornit lupta împotriva asupririi Habsburgilor și a orînduirii feudale, și cam tot atunci a început și lupta poporului romîn sub conducerea lui Nicolae Bălcescu. Tot, la 15 martie se vor împlini 10 ani de la instituirea premiului Kossuth. De atunci sute și sute de muncitori, ingineri, mulți reprezentanți eminenți ai științelor sociale și naturale, mulți artiști creatori și interpreți au devenit laureați ai acestei înalte distincții.

Au trecut zece ani, de cînd o întreagă serie de uzine importante au trecut în proprietatea poporului. Au trecut zece ani de la înființarea primelor cooperative de producție agricolă, de la înființarea primelor stațiuni de mașini. Despre cooperative am vorbit mai sus, iar despre stațiunile de mașini voi arăta numai că astăzi ele sînt capabile să execute 60 feluri de munci și s-a ajuns la completa mecanizare a producției cerealiere. Începînd cu aratul și semănatul, pînă la transportarea cerealelor la centrele de predare totul este mecanizat. Cu zece ani în urmă au început să lucreze primele cinci stațiuni de mașini, iar astăzi numărul lor se ridică la 250, numărul tractoarelor fiind de aproximativ 16.000. Satul s-a îmbogățit cu o serie de noi meserii: mulți fii de țărani au devenit combineri, tractoriști, iar unii au atins trepte și mai înalte: au ajuns ingineri, agronomi-șefi, contabili-șefi...

N-am amintit, firește, decît unele aniversări din cele multe, care vor face ca anul 1958 să fie un an al sărbătorilor pentru poporul nostru.

La fel, nu voi menționa de data aceasta decît două din planurile noastre mărețe, care vor schița drumul dezvoltării noastre viitoare.

Despre primul se spune la noi: „Uriașului i se va naște un fiu". Acest „fiu" va fi laminorul cald și rece al combinatului siderurgic de la Sztálinváros — cea mai mare construcție industrială a țării. În imensele sale hale ar încăpea de două ori clădirea cea mai mare din țară — Parlamentul. Mașinile laminorului — în greutate totală de 8—9000 tone — vor fi livrate de Uniunea Sovietică. După intrarea în funcțiune a laminorului vom produce atîtea laminate, încît vor ajunge și pentru export.

Celălalt nu va fi un fiu de uriaș, ci va fi un uriaș, un uriaș al apei, fără pereche la noi în țară. Este vorba despre construcția unei hidrocentrale gigantice care va începe în 1960—61 și va necesita aproximativ 6 ani de muncă. Personalul vaselor dunărene românești cunoaște bine regiunea din apropierea orașului Visegrád, unde va fi amplasată hidrocentrala. Proiectanții s-au și apucat de muncă. Cu ajutorul unor sonde uriașe, constructorii au început să exploreze albia Dunării pe porțiunea aleasă pentru construcție. După terminarea lucrărilor, ecluzele barajului vor permite trecerea simultană a 6 șlepuri de cîte 1000 tone, împreună cu remorcherele respective. Hidrocentrala va fi complet automatizată și va fi clădită pe o stîncă uriașă, subacvatică, turnată din 400.000 m. cubi beton. Cînd va intra în funcțiune, ea va economisi țării un milion și jumătate de tone de cărbune anual.

Anul 1958 este pentru Republica Populară Ungară un an de planuri noi, de aniversări memorabile. Cu fiecare zi ce trece, succesele se înmulțesc și grijile se împuținează.

Iar această înmulțire și împuținare — se spune la noi — este mai promițătoare chiar, decît această primăvară timpurie.

LASZLO LANTOȘ

Budapesta, 18 februarie 1958

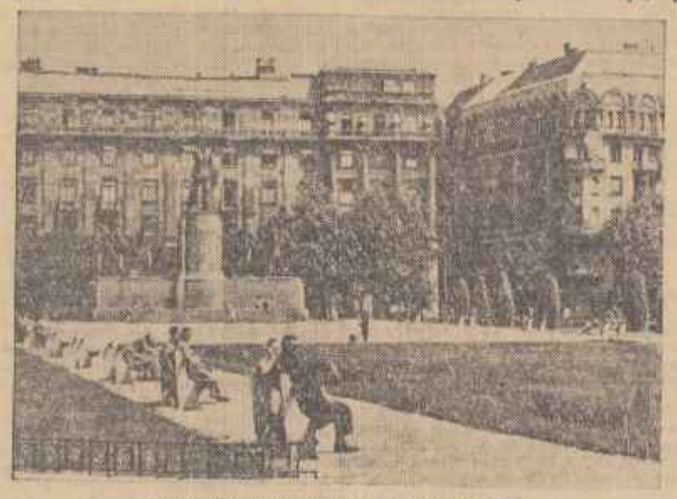

Statuia lui Kossuth Lajos din Budapesta

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. (Teatrul Academic de Stat de operă și balet „S. M. Kirov" din Leningrad) 19,30: Lacul lebedelor; Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) 19,30: Regele Lear; Național „I. L. Caragiale" (sala Studio) 19,30: Arborele genealogic; Municipal (sala Matei Millo) 20: Nu se știe niciodată; Municipal (sala Filimon Sîrbu) 20: Învățătoarea; Armatei (sala Magheru) 19,30: Fîntîna Blanduziei; Armatei (sala Uranus) 19,30: Avarul; Muncitoresc C.F.R. (Giulești) 19: Mizerabilii; Tineretului 20: Mult zgomot pentru nimic; „C. Nottara" 19,30: Nora; Operetei 19,30: Liliacul; Evreesc de Stat 20: Almanahul melodiilor; Țăndărică (sala Academiei) 16: Galoșul fermecat; „C. Tănase" (sala Savoy) 20: „Revista 58"; O.S.T.A. (Circul de Stat) 20,30: Pariați pe gheață; O.S.T.A. (sala Dalles) 20: N-aveți un bilet în plus?

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Gh. Doja: Coordonate necunoscute; Republica, Elena Pavel, Al. Popov: Lizzie Mac Kay; Magheru, Lumina: Umbre în pîine și; V. Alecsandri, I. C. Frimu, Intrarea între popoare: Copilărie în Donbas; Central, Miorița: O scrisoare pierdută; Victoria, Alex. Sahia: Soldații; Doina: Taifun la Nagasaki; Maxim Gorki: Startul tinereții; completare: Fotbal reportaj 1957; Timpuri Noi: O casă ca-n poveste; completare: Balonul roșu; Tineretului: Călătorie în timpuri; Grivița: Arena celor curajoși; Cultural: Erupția; Vasile Roaită, N. Bălcescu: O lecție a istoriei; Unirea: Vrăjitoarea; C. David: Noapte de carnaval; Flacăra: Isprăvile; completare: Parada dansurilor; Arta, 23 August, Libertății: Articolul 420; Munca: Înfiriire la bal; Donca Simo, G. Coșbuc: Lupătorul și clovnul; Popular: Două lozuri; Ilie Pintilie: Don Quijote; M. Eminescu: Strengăriță; 1 Mai: Dracul pe cărți; Volga: Trandafirii lui Allah; Aurel Vlaicu: Richard al III-lea; Drumul Serii: Cinematograful de altădată.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central transmite pentru ziua de 20, 21 și 22 februarie următorul timp probabil:

În București: Vremea continuă să se răcească. Cerul mai mult acoperit. Vor cădea precipitații sub formă de ploaie ce se vor transforma în lapoviță și ninsoare. Vînt cu intensificări. Temperatura în scădere.

În țară: Vremea continuă să se răcească, mai accentuat în jumătatea de nord a țării. Cerul va fi schimbător în Ardeal și mai mult acoperit în vest. Vor cădea precipitații sub formă de ninsoare în Ardeal, Moldova și regiunea de munte, iar sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în restul țării. Vînt cu intensificări temporare. Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între minus 8 grade și 0 grade în nordul țării și între minus 2 grade și plus 5 grade în sud. Maximele vor varia între minus 3 grade și plus 8 grade.

Redacția Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația 7.60.10—7.60.20, interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".